
This item was submitted to [Loughborough's Research Repository](#) by the author.
Items in Figshare are protected by copyright, with all rights reserved, unless otherwise indicated.

4TA20_mp3_Our Story_Oral Histories of Women from Turkey

PLEASE CITE THE PUBLISHED VERSION

LICENCE

CC BY-NC-ND 4.0

REPOSITORY RECORD

Akbal Süalp, Zeynep Tül. 2020. "4ta20_mp3_our Story_oral Histories of Women from Turkey". Loughborough University. <https://doi.org/10.17028/rd.lboro.13017572.v1>.

Başlıyor muyuz? Ben şey Hatay'da doğdum Samandağ, 24 Aralık 1983 tarihinde. Dört kardeşiz; üç kadın, bir erkek. Yani şey yaşadığımız yer şey anlamında çok baskıcı bir yer değil. Hani giyim, kuşam ya da şey eve giriş çıkış saatleri yani Samandağ'ın biraz daha şey oluşundan kaynaklı, biz biraz daha rahat büyüdük. Ama tabii şeydik böyle hani mesela köyde tek bisiklete binen kadınlar bizlerdik. İlk okuyanlardan birileri de bizlerdik böyle. Hani o yüzden çok şeydi böyle hani örnek de gösterilirdi. Biraz da çalışkandık (gülüyor). Yani onun dışında hani evde üç kadın, bir erkek ama şey tabii o zamanlar maddi koşullarımız falan bayağı kötüydü.

Mesela abim bir süre inşaat işlerinde falan çalışıyordu. Biz de üç kız kardeş kendi aramızda şey yapıyorduk böyle ev işleri, hani “Annemize yük olmasın” falan diye. Standart böyle; ablam sürekli yemek yapan, kardeşim bulaşıkçı ve ben de şeydim böyle yeri silip süpüren tip yani. Ama sanırsam kızların en asisi bendim. Böyle sürekli annemle bayağı ergenlik çağında, çok çatışmalarımız oldu. Yani mesela ablamın da aykırı hareketleri falan olurdu böyle ama şey hani, aykırı dediğim de şu; o en çok böyle birine aşık olmak falan. Ama şey mesela annem laf ederdi böyle, tek karşı çıkan da laf eden de bendim anneme. O yüzden böyle şey, biraz çatışmalı bir ilişkimiz oldu ama sonradan sağlamlaştırdım bizim ilişkimizi.

İlkokul, ortaokul falan lise hep Samandağ'da okudum zaten. Ya ilkokulda da şeydik böyle hani, köyde büyümenin herhalde biz şeyi avantajlarını biz çok fazla yaşadık. Sadece şeydi böyle çok mesela; çok çalışkandık. Biz sürekli sınıf başkanıydık. Andımızı her gün bana okuturlardı; sesim çok gürmüştü falan böyle. Ben beş yıl boyunca sürekli andımızı, İstiklal Marşı'nı okudum. Başka nasıl ayrıntıya gireceğimi bilemedim ben şimdi de. Onun dışında, geçim sıkıntımız çok fazla oluyor. Biz ilkokul çağından beri sürekli iğne oyası işleyerek geçinmeye başladık. Hani babamın, çok uzun süre bir işsizliği oldu. İğne oyası da böyle çok ince, belki bilirsiniz. Her o ödevimizde vardı bizim evde. Çünkü şey, eve para girmesi gerekiyor ve aslında şey köyde yaşamıyor olsak herhalde çok, çok zor durumlardan geçmiş olacaktık. Ama köyün de şey avantajlı oluyor tabii; bağ, bahçe, beslenme şey anlamında daha çok avantajı oluyor ama tabii mesela şimdi böyle bazı kadınlar bayılıyor iğne oyasına falan böyle, ben hala nefret ediyorum. Şeyleri seviyorum böyle bu tülbent kenarlarına yapılan, daha keyif için yapılan falan ama çok sevmiyorum. Özellikle çeyizlik yapıyorduk zaten biz. 12 parçalık takımlar, fiskos takımları falan. Ama şey değil böyle, hani hiç gerçekten hiç sevmiyorum böyle gördüğüm zaman onları ve bir öfke falan değil aslında, ama şey yani mesela biz geçindik onunla ama sadece çok yorulduğumuzu falan fark ettik. Onun dışında arada şey işler de yapıyorduk böyle; bizim orası mandalina bahçeleri falan çok fazla. Gün şey, günlük işçi gibi (gülüyor) bir sürü yere şeye gidiyorduk böyle mandalina koparmaya falan. Ee tabii bu arada bir de okumaya çalışıyorduk. Ama sanırım bütün bu şey yaşarken fark etmiyoruz ama biraz da yormuştu bizi. Hani şey çağından itibaren, ergenlik çağından itibaren. Çünkü köyde küçük bir hayat vardı, böyle sürekli bir kıyasın oluyor; o kuzenlerinle, komşularınla... “Onlar çok daha rahat yaşarken hani biz niye böyle?” falan diye. Tabii bütün bunlar şeyle birlikte değişiyor, hani üniversite hayatıyla birlikte. Ben üniversitede hani 13. tercihim hemşirelikti. 13. tercihime yerleştim ve hiç aklımın ucundan bile geçmiyordu, aslında bir sürü bölüm geliyordu ama şey; “İşsiz kalırsın, kimse atanmıyor, bak mahallenin yarısı öğretmen ve evde oturuyor. Yok

şu mühendisi kaç yıldır işsiz” falan böyle... Ben de gittim hemşireliği yazdım. Çünkü o zaman SSK hastaneleri vardı ve inanılmaz iyi maaş alıyorlarmış. Hani benim de şeyim yoktu böyle; bitirdikten sonra işsiz kalmak gibi bir lüksüm. Çünkü 17 yaşında babamızı da kaybettik. Ondan sonra şey, hani atama gibi bir lüksümüz olmayacaktı. Çünkü evimizin bir geliri, hiçbir şeyi yoktu. Benim ilk mesela İstanbul'a girişim de şeyle başladı işte; üniversite hayatıyla birlikte.

Orada da başka bir şeyler yakalamıştık, işte bu sol gruplarla tanıştık ama tabii aynı anda şey hem okuyup, hem çalışmam gerekiyordu. Bir sürü iş yaptım. Yani böyle parti bayrakları asmaktan, sinema şeyleri dağıtmaya bildiri, marketlerde stant hostesliğinden, palyaçoluğa kadar. Bütün bunları hep okumak için yaptık. Sonra tabii tanıştığımız şeyde; sol grubunda böyle derneğimiz vardı ve kirası vardı. O kirayı böyle karşılamak için sürekli başka işler yapmaya başladık. Hani bunun gibi. Ama benim mesela ilk şeyle tanışmam hani kadın sorunu, kadın hareketi ve bütün bunlarla tanışmam şeyde, üniversitede oldu. Sadece şeydeyken, lisedeyken bir tane çocuğa çok aşkıttım böyle hani, o da Marmara'da hukuk okuyordu. Hatay'a geliyordu böyle sürekli şeyden bahsediyordu; kadın hakları falan hani kendisi çok bahsediyordu, ben ağzım açık dinliyordum falan böyle. Mesela (gülüyor) onun âşık olma sebebim de buydu böyle çok şey böyle bana saygılı ve şeydi. Tabii zamanla öyle olmadığını anladım (gülüyor).

Biz İstanbul'a geldikten sonra da bizim aramızda duygusal bir şey oldu böyle ama şey, en son İstanbul'a geldikten sonra bizim de uzaktan akrabamız oluyor zaten. Benim kayıt işlemleri falan kendisi ilgilenince böyle aramızda duygusal bir yakınlaşma da oldu. Ama aslında çok şey, hani bütün bu konuştuğu şeyleri daha böyle popüler bir taraftan yaptım falan anladım ben; onunla yakınlaştıktan sonra. Tabii uzun şey, uzun süre falan gitmedi ama benim asıl hayatım bir tane sol böyle bütün şeyleriyle geçti; çalışmalarını yapmakla geçti. Ya tabii bu arada çok okumalar yaptık. Ama benim sadece şey, üniversite hayatım boyunca şeyim çok gelişmedi, böyle hani bir özgüvenle ilgili bir sıkıntı artık oluşmuştu bende zaten. Hani o kadar uzun süre yoksulluk hani sürekli böyle çalışıp, okuma okuyabilme hali falan bayağı yormuştu aslında. Ve ben böyle hani yıllarca böyle... Tamam biz muhaliftik falan ama şey bir cüretim yoktu; böyle bir insana gidip bir fikri anlatma ya da hani “Sen bunu böyle yapıyorsun ama yanlış yapıyorsun” falan deme şeyim hiç oluşmadı böyle. Aslında biraz böyle şey hissediyordum sanırım o kadın olmakla ilgili şeyi de hiç geliştirememişim böyle. Ben unutmuşum zaten. Ya böyle çünkü hep böyle şey mücadelesi var hayatımızda; var olma, geçinebilme, yarına nasıl çıkacağız falan mücadelesi. Bütün bunlar böyle bana şey çok unutturmuştu gerçekten. “Ya bir kadın olarak ne istiyorum? Ne hissediyorum ya da ne yaşıyorum?” Sadece şöyle, otomatik herhalde biraz böyle Samandağlı olmanın getirdiği bir şey var. Hani herkes muhalif doğuyor zaten. Çünkü ailenin hepsi biz çocukluğumuzdan beri şeyde böyle; Grup Yorum şarkılarıyla büyüyor falan. Sonra (gülüyor) sürekli şey hocalarımız bize şey, kitap önerileri böyle dünya klasikleriyle falan başlıyor okuma hayatımız. Hani ben ortaokulu; bütün dünya klasiklerini okumuş böyle Deniz Gezmiş'ler, Yusuf'lar falan. Onlarla ilgili inanılmaz kitaplar. Ama bütün bu sadece ortamın bize verdiği bir şey. Hani verdiği bir şey. Okuma oranı da çok yüksek bir yer zaten. İşte üniversite de biraz şeyim şekillendi böyle. Yani duyarlılığımız vardı sürekli böyle bir şeylere. Ama tabii mesela hemşirelik mesleği üniversitede

okurken de böyle inanılmaz kadına yüklenen rollerle yürütülen bir meslek ve şey böyle hani ben okurken bile o kadar rahat, rahatsız okudum ki. Hani sadece şeyim gerçekten yoktu böyle hani bırakıp İstanbul'a hani kira da ödeyecektik. Biz oraya yurttan falan atılmıştık. Muhalif eylemlerimizden (gülüyor). Sonra şey oldu işte, ya ben şey çok bırakmayı düşündüm hani yıllarca böyle. Ama şey olamadı yani böyle, hiç mi hiç imkânı yoktu. Çünkü biz okulu bitirdiğimizde de annem bizi okutabilmek için bir sürü borç yapmış. Hani şey; dört, beş yıl kadar biz borç ödedik falan. Yani hep bir şeyimiz oldu böyle; “Bitirmem gerekiyor ondan sonra bakarım, bitirmem gerekiyor ondan sonra bakarım” falan... İş hayatına atıldıktan sonra esas böyle hani aslında biraz sanırım yaşayarak öğreniyorum ben bütün bunları. Böyle cinsiyetçi iş bölümü ne demekmiş? Ya da böyle hani niye aslında böyle bakım emeği çok değersiz ya da sistem bunu niye özellikle hemşireler üstünden yürütüyor ve kadın ağırlıklı bir meslek olmasının kesinlikle böyle o kadar o kadar büyük etkisi var ki. Çünkü biz şey çok, ben çok net hatırlıyorum; erkekler bizim sınıfımızda bir tane erkek vardı, ama şeyden sonra şimdi mesela bayağı erkek sayısı arttı. Şu anda mesela hastanelerde iktidar olan böyle doktorlar hani herkes için demiyorum hani böyle ekip işi olarak gören de var, ama ağırlıklı kesinlikle o şekilde değil. Çünkü para, bilgi, güç bir iktidar şeyi sağlıyor onlara. Mesela bize davrandıkları gibi davranmıyorlar erkeklere ya da erkek böyle çat diye, çat çat çat cevaplar veriyor ya da hasta aslında böyle şey ailesini ihmal ettiği, devletin ihmal ettiği bir sürü şeyi senden bekliyorlar ama erkek ya da şeyden asla doktora gidip, bir şey bir şey söylemiyor. Yani böyle çok fazla hem vicdanımızla sınıandığımız hem de şey; biz böyle sürekli şeyde bırakan bir şey. Böyle hani kadınlarda da hep öyledir ya böyle hani “Kadındır, vicdanlıdır, yapar, eder” falan. Biz istekleri böyle iliklerimize kadar hissediyoruz gerçekten. Şimdi bu pandemi sürecinde de hani ben durumun biraz şeyden kaynaklı olduğunu düşünüyorum yani, Dünya Sağlık Örgütü hemşirelik yılı ilan etti, sürekli böyle medya bangır bangır hemşirelerle ilgili şeyler söylüyor böyle. Çünkü bakım emeğinin ne kadar aslında büyük şeyler yarattığını herkes gördü. Tabii şey; bakanlık mesela ısrarla görmüyor, hani ağzına bile almıyor. Sürekli şey hali var böyle; hekimler ve sağlık sistemi. Kendisi de biliyor aslında ama şey yani ben sürekli çok şey hissettim böyle uzun yıllar; böyle kadını, aleviyim, bir de üstüne hemşireyim falan. Böyle üçlü bir şey sarmalı gibi hissettim gerçekten kendimi. Yani sendikada bir dönem kadın sekreterliği yaptım. O kadar çok çabalyorsunuz ki böyle insanlara böyle kadın sorunuyla ilgili bir şeyi anlatmak için. Çünkü mesela şöyle bir mevzu var; arta kalan zamanlarda kadın meselesi, arta kalan zamanlarda kadın toplantıları ya da kadın eylemleri, ama o kadar güçlendik ki hani böyle etrafta kadın sorununa ilgisi olanlar, sendika böyle çok duyarsız kalamadı. Bir de çok fazla böyle erkekleşmiş kadınlarla dolu sendikamız maalesef. Bütün bunlar da şeyi çok zorlaştırdı; böyle hani ben uzun süre “Burada ne işim var? Falan diye düşündüm ama biz kendi çapımızda da çok iyi şeyler yapmışız hani sonradan onu gördüm. Çünkü etrafımızda hem toplanan bir kadın grubu oluştu, hem böyle şey 'Kadınlar Birlikte Güçlü' nün, bir sürü eylemlerine beraber katıldık, organize ettik. Sendikada bir şeyler organize ettik ve elimiz bir sürü insana değdi, bir sürü kadına değdi. Çünkü şey yani enstest vakalarından, şiddete kadar bir sürü... Hani o kadar çok insan maruz kalıyormuş ki, bunu herkes gördü oralarda. Bir de mesleki olarak, belki duymuşsunuzdur; bizim hemşirelik belgeselimiz oldu bir tane. Aslında onda da böyle herkes o kadar derin ve şey kadın hikayeleri anlatıyor ki, böyle kendi özelinde. Kreş sorunundan böyle hani böyle görünmeyen emeğimize hani böyle aslında ev hanımlarımız, ortaklaşan yanlarımızın olduğuna. Çünkü gerçekten

hastanede şöyle bir şey var; hani musluk bozulur, hemşire yaptırır, lamba bozulur şey yaptırır, böyle hemşire yaptırır ya da ya kâğıt biter, böyle hemşire bulur falan. Bütün organizasyon aslında hasta dışında, bir sürü şey, böyle planlayan hemşireler oluyor böyle. Ama şeye gelince; böyle hani ya düşünsenize böyle birileri giriyor, muayene edip çıkıyor, sırtını dönüyor, ama o iş onların başarısı falan. Bunu kimseye haksızlık etmek anlamında söylemiyorum ama sadece böyle biz hak ettiğimiz şeyi almayan bir yerdeyiz. Hem toplumsal saygınlık anlamında hem ekonomik anlamda ve gerçekten şey; yaptığımız işin çok kıymetini ben şeyde de daha çok gördüm böyle, bu salgın döneminde. Ne planlamada böyle, mesela başhemşire karar veriyor böyle, başhekim çat diye müdahale ediyor. Başhekimliğin çoğu erkeklerden oluşuyor, yönetim kadrolarının çoğu erkeklerden oluşuyor zaten. Ama şey böyle hiçbir kararlarına böyle şey bir saygı duymuyorlar gerçekten. Böyle (gülüyor).

Ben mesela şey şimdi o kadar hızlı servisler açıldı ki pandemi döneminde. Kararlar veriliyor, böyle hani ekipler oluşturuluyor ve bir sürü organizasyon yapmaya çalışılıyor. Bu dönemde bile “Benim dediğim olacak” gibi bir tavır. “Şöyle değil, böyle olacak!” falan. Yani şey zaten korona sürecinde hani bir sürü hastane inanılmaz yönetimsel krizler yaşadı. Aslında şey, sağlık çalışanlarının çoğu mesela virüsle mücadeleden çok şeyde çok yoruldu. Liyakatsiz böyle bir sürü yönetici geliyor başınıza ve aslında şey de bilmiyorlarmış, böyle organize etmeyi de beceremiyorlar. Ve bütün bunlar hem sağlık çalışanlarının sağlığı için risk faktörü, hem böyle aslında halkın sağlığına da zararlı bir şeymiş. Yani liyakat denen şey o yüzden böyle yıllardır böyle dilimizde pelesenk olmuş bizi biz gibilerin, ama maalesef şeylerle böyle torpillerle, yandaş sendikalarla ya da yandaş fikirler, fikirlere sahip insanlar geliyor oralara. Bunun da ceremesini hep beraber ödüyoruz diye düşünüyorum. Yani emin olun bu şeyle, pandemiyle mücadele biz hani İtalya ya da diğer ülkelere göre; beş kat daha çok çalışmaya alışkın, alışkınıymışız. Bütün bunlar o yüzden bize aslında çok şey gelmiyor. Hani diyorlar ya böyle "Bir İtalya'ya dönmedik ama" falan. Yani şeye dua etsinler gerçekten, bu kadar sağlık çalışanların bu kadar özverili çalışmasına. Çünkü şey; bizim baktığımızın yarısı kadar hasta bakılmıyor diğer şey şehirlerde. Bunu şey övmek anlamında söylemiyorum. Bu benim çok şey yaptığım bir şey aslında; eleştirdiğim bir şey ama çok ciddi bir emek var gerçekten ortada ve daha çok kadın emeği var ortada. Bu pandemi sürecinde de böyle ki zaten belki şeylere de çok yansıdı haberlere falan, belki görmüşsünüzdür. Yani çok ciddi kreş problemleri oldu. Sürecin başında hastaneye çocuğunu getiren kadınlar vardı gerçekten.

Çocuk, kadınla ilgili bir sorumluluk değil aslında sadece ama maalesef toplumsal cinsiyet rollerimizin hepsi pandemi döneminde böyle çat diye, gün yüzüne tekrar tekrar çıktı. Yani hastanelere geliyorlar, orada bir hijyen sağlığını sürdürme, bulaşı önleme, yakınlarına taşıma kaygısı, ama eve gidiyor, market alışverişinden yemek yapmaya, evdeki hijyeni sağlama, arttırma. Yani böyle bilmem kaç kat yük altında çalışmaya devam edildi bu süreçte de maalesef.

Ya zaten şimdi ben bizim belgeselde de aynı şeyi söyledim. Hemşirelik mesleğinde böyle yapılan işlerin kalem kalem şeyi verilse, mesela ücretlendirilse, böyle genel müdürlerden falan kaç kat ama şey yok böyle,

değeri yok! Yok yani şeyi anlatamazsın böyle... Mesela bizim yaptığımız her iş hani “Altı üstü, altı üstü tansiyon bakılıyor, altı üstü kan, altı üstü ne bileyim lamba yaptırılıyor, altı üstü...” Yani şey düşünebiliyor musunuz? Mesela klinikler var ve artık eviniz gibi oluyor aslında bir yanda. Orada çay, kahve o düzen sağlanıyor. Onu da hemşire sağlıyor. Hani ben en son şey dedim: “Ben bu kliniğin annesini miyim ya? Ben uğraşmak istemiyorum”. Sırayla para hani para toplanıyor herkesten, çay falan almak için. Ben de şey dedim: “Ya sıraya konacak böyle bütün meslek grupları arasına, temizlik personelinde, doktor, uzmanına kadar ya da” şey dedim: Ben “Ben toplamayacağım” dedim. Yani herkes kendi çayını alsın, içsin o zaman. Böyle şey gibiyiz gerçekten; kliniğin anneleri. Bir de (gülüyor) ama şey o iş bölümü bile böyle orga... Yani otomatikleşmiş hani rahatsız olmazsan, görme falan ne bileyim (gülüyor).

Ama şeyde mesela şimdi erkeklerin girişi oldu ya böyle şimdi görmeniz lazım; daha ayaktan yerlerde böyle acil ve benzeri yerlerde erkekler çalışıyor ama yoğun bakım, hasta bakma o yerler kadınlar. İdari birimlere daha çok erkekler getiriliyor. Yani bir ara şey düşündüm: Ya gelmeseler miydi acaba? Bir sürü kadın şeyden mahrum kaldı şimdi; idari kadroya girmekten de mahrum kaldı, hani kadınların iş bulabildiği bir yer vardı bayağı ama iş garantisinden dolayı, özellikle doğudan böyle inanılmaz bir talep var hemşirelik mesleğine. Çok fazla erkek hemşire tercih etmeye başladı. Çünkü iş garantisi var. Hani diğer meslek branşları hani kimse şey doğru düzgün iş bulamıyor. Biraz tercih sebebi oldu ama kadınlar için kötü mü oldu? Bilemiyorum (gülüyor). Tabii ben şey meslek için daha iyi oldu. Hani hiç olmazsa şey biraz eşitleme anlamında bizim çünkü meslek şey bir sürü şey birlikte çalışıyor ya, farklı disiplinler, o aslında bir sürü krizi de beraberinde getiriyor. Hani siz iş yaparken aynı anda o krizleri de dengelemekle ilgili bir şey yaşıyorsunuz böyle. Ya da öğreniyorsunuz artık herhalde zamanla.

Ama şey gibi gerçek, gerçekten kadın hemşire arkadaşlarımız çok itaatkâr ve çok şey hepsi için demiyorum, illa böyle bir yerde görüyorsunuz şeylerini; hayır diyememe, hani meslek kuralını aşan bir sürü şey açıkçası. Dolayısıyla daha şey biraz seni korumayan hani ben mesela bir şeye karşı çıkacağım böyle, seni seni korumadıklarında bu mevzu, mobbinge dönüşüyor aslında dolaylı. Yer değiştirme ya da bulunduğu ortamda dışlanma ya da benzeri şeyler. İstanbul'da yaşamımızın herhalde biraz avantajı. Bunlar küçük yerde çok çok daha derin ve büyük yaşanıyor. Yani böyle; hemşiresine çay yaptırmak isteyen, senin işin ne ki? Masa silinme mesela Ankara'da oldu, başhekim, başhemşireye şey diyor: "Senin işin ne ki? Masamı sileceksin, önüme çay getireceksin!" falan deyip, şiddet uygulamıştı mesela.

Yani şöyle benim gerçekten herhalde, bak şeyi düşünüyorum; böyle hani bütün bu hayatımda hani ya, ergenlik çağı, çocukluk falan mesela biz kadınlar çok şey büyümedik böyle çok ciddi baskı görmedik. Hani şey kısımda gördük böyle hani “Sevgililerinize dikkat edin!” falan. Böyle sevgiliniz olmasına biraz laf ederlerdi falan ailelerimiz. Ama onun dışında; giyim, kuşam biz hiç baskı görmedik o konularla ilgili. Ya da şey yani evde de annemin bana şey dediğini hiç hatırlamıyorum; “Abine su getir, şunu yap” falan. Yani abim de bizim gibi büyüdü birazcık. Ama şey ilk böyle bu kadar kadın sorunuyla, yüzleşmem gerçekten biraz meslekle oldu. Çok çok kıymetli bir iş yaptığımı hissediyorum böyle, ama diğer tarafım barışmıyor

böyle. Hani mesela meslekle barışamıyorum o yüzden yıllardır. Sürekli böyle kendimizi bir anlatma çabası, sürekli bir savunma hali, kadın olarak da öyleyiz ya böyle hani bir sürü değişik şey, ilişkiler yaşıyorsunuz böyle. Hep bir savunma haliniz var ya da kendinizi anlatabilme haliniz. Hem özel hayatta hem iş hayatında, bütün bunlar böyle bir olunca şey açıkçası ben bu yüzden meslekle hiç uğraşamıyorum. Çok uğraşılması gerekiyor ama mesela biz bir tane gösterim yapmıştık mor mekânda, oradaki kadın arkadaşlar şey dedi: Hani feministler neden bugüne kadar bu mesleğe şey oldu hani. Ben dedim: “Ya bilemiyorum belki hani onların da mesafesi olduğu ya da bizden de onlara aktaran olmadı. Hani bu biraz karşılıklı şey bir şey yani muhtemelen bizden de kimse onlara ulaşmadı”. Çünkü gerçekten onların aralarına inanılmaz giren bir meslek grubu, inanılmaz yani. Çünkü erkek hemşirenin gelmesiyle de böyle alttan bir şey durumu var yani. Ama şey herhalde biz yavaş yavaş yaza, çize ya da belgesel Türkiye’de ilkmiş mesela hani öyle bir şey yaptık. Ya bu da bizim şey kadına yani kadın hareketinin, bizim ufkumuzu açtığı bir şeydi aslında. Biz onlara karışınca öğrendik bunları. Ya ben kendimi sevmeyi bile onlarla öğrendim gerçekten. Mesela kadın hemşireler toplantımız oluyordu sendikada, çıktığımızda böyle şey bir sürü şey konuşabiliyorsunuz, bir sürü şeyle ilgili geyik yapabiliyorsunuz böyle. Biz sürekli böyle çok daha iyi ve şey çıkıyorduk oralardan; daha güçlü olduğumuzu hissederek çıkıyorduk, yaşadığımız bir sürü sorunlara rağmen. Yani bu şey, iyi bir şey ya. Kadın kadının yurtdur lafının böyle güzelliğini falan da gerçekten ben oralarda öğrendim. Bilmiyorum, bundan sonra ne yaparız? Bilmiyorum ama (gülüyor) biz en kötü yazıp çizmeye devam edeceğiz.

Psikiyatri. Ama şey zamanı, bizim hastanemiz pandemi hastanesi olmuştu. Martta psikiyatri servisini kapattılar. Biz direkt koruma servislerine geçtik. Şimdi tekrar açtılar ama bu sefer psikiyatri vakalılık korona hastalığına yakalananlara bakacağız sanırım. Ya haftaya da artık o sürece gireceğiz.

Yoğun bakımda değil ama korona servisindeydim ben mart ayından beri. Biz orada çalıştık. O tulumlarla ve şeylerle böyle ya gerçekten mesela orada da şeydik böyle hani kötü çıktık biz o süreçten. Çok hani şey; hem çok yalnız kalmıştık, ya sağlık çalışanı olduğumuz için hani çok arkadaşımız var aslında böyle kapımıza gelip, bize yemek bırakan ya da sürekli arayıp, soran falan ama mesela gidemiyorduk, göremiyorduk. Ben bir kadın arkadaşımınla çalışıyordum, sürekli onunla çalışıyordum ve biz sürekli biz iki buçuk ay boyunca falan hep bir birimizin yüzünü gördük. Çünkü şey de yok böyle hani nöbet tesliminden sonra oturup bir çay, kahve içeriz mesela muhabbet ederiz falan. Onlar da kalktı tabii ki otomatik olarak. Ama bizim mesela şey kaygımız, ben mesela bekar bekarım ama evimde bakmakla yükümlü olduğu annesi olanlar var, çocuğu olanlar var; kimseye bırakamayan, il dışına gönderenler var, mesela evinde bunlara bu olanlar böyle taşıma kaygısından böyle ölüp, bittiler hani. İşin yarattığı kaygının yanında, hani böyle yakalanır mıyım? Hasta olur muyum? Bir de eve götürür müyüm? Kaygısı böyle. Dediğim gibi böyle ev işlerinin yükü çok arttı. Çocuğu uzak, uzakta olanlar böyle akılları sürekli oradaydı. Hani biz aslında mesela arkadaşımızın hikayelerine de çok iyi olduk böyle çok dertleniyorsunuz böyle sürekli. Hani işimizi mi yapalım? Derdini dinle ya, ya devlet bir tane, bir şeyin de yükünü alsın yani üstünden. Yani sürecin başında maskemiz yoktu. Şey düşünebiliyor musunuz böyle hani niye çalışalım? Mesela biz çalışmamak vicdansız

diyeceklerdi. -Ki, Hindistan'da falan böyle sağlık çalışanları bir ara eylem yaptığında, yaşanmış böyle şeyler. Ama şey olmuyor böyle hani bir şey anlatabilmek neden bu kadar zor? Ben gerçekten hiç anlayamıyorum.

Bankada saatlerce insanlar şey bekliyor böyle, ama hastanede böyle zilleri kırana kadar basıyorlar ya da dn görmüşsünüzdür böyle üç tane hemşire darp ettiler; zatürre aşısı mevzusuyla. Bugün de serbest bırakıldılar. Ya aslında ben şey çok ortaklaşıyorum böyle cüretleri var ya, bi hemşire aşure istiyor belediye başkanından. Tecavüzle tehdit edip, bakanı etiketleyecek kadar cesaretleri var. Dşnseniz ya böyle aşure yani böyle ne kadar aslında ne kadar tatlı ve şey bir diyalog sonucun geldiği yere bakın. Yani böyle tabii ki bu cezasızlığın ve şeyin politikalarının sonucu. Ben kesinlikle öyle düşünüyorum. Ya da öyle o kadar çok çok içimde hissediyorum bütün bunları.

Ya şöyle; hayat geri benim çok sevdiğim, çalıştığım bir alan ama çok fazla hikâye duyabileceğiniz bir alan. Yani abartmıyorum bir ara böyle bizim 18 yataklı, 16 kadın, iki erkek ve çoğu şey böyle "Aa, evlenme! Aa şunu yapma!" falan hani hastaların şeyleri böyle çünkü hepsinin canı yanmış ve kadınların böyle çoğu işte aldatma hikayeleri, kaynanadan çekme hikayeleri, kayınbabadan ya da taciz, istismar böyle inanılmaz şeylere şahit oluyorsunuz oralarda. Yani şey bu kadın örgütlerinin sürekli bahsettiği kadın sorunu böyle. Çok açık net hani biz, mesela çok düşünüyorum böyle bazen, biz sadece böyle tahammül güçlerini arttıracak kadar şey yapabiliyoruz. Çünkü bu çok ortaklı çalışılması gereken bir konu; belediyelerle, devletle, şeyle... Düşünsene mesela; kaynanası işkence ediyor kadına, siz o eve geri gönderiyorsunuz falan. Ya böyle hani köklü şey, bir çözümü yok. Sadece şey ya bazen şey görüyorlar böyle hani başka hayatlarda varı falan, orada böyle yalnız değilim. Bu grup terapileri şeyi olur ya, mantığı. Ya bunu çok yaşıyor orada kadınlar. Ama ulaşamadığımız o kadar çok kadın varmış ki yani ben onu çok net görüyorum. Yoksa onun dışında şey daha tabii stabildi hayatımız oralarda. Bu hikayelerle işte şey yüz göz oluyorduk bizde. Ama tabii mesela şey hastalarda bile çok bir şey yapamamak da şey yapıyor insanı, ya bazen şey diyorsunuz böyle; bir tane kadını yönlendirdik böyle bir uzun süredir şiddet gören, ama şey resmi işler dışında, hastane pek bir şey yapamıyor bu konularda. Ya da biz böyle atlayıp, "Aa şuraya gidin, telefonu şuraya bulun" falan gibi şeyler, hastalara çok söyleyemiyoruz çünkü şey farklı şekilde dönebiliyor bu mevzular bize. Ama şeyi yani biraz böyle aslında hastalığıyla alakalı hani hastalığına göre biraz şey yapabiliyorsunuz, yönlendirme yapabiliyorsunuz.

Bizim son dönem psikiyatri stajını ben orada yapmıştım. Konsültasyon "****" psikiyatrisi. Onunla bayağı şey iki ay falan durmuştuk biz. Tabii o zaman ğrenciydik, o kadar şeyimiz yoktu hani ama bayağı alışkan (gülüyor). Ben de yüksek lisansımı yaptım ama doktora şeyi düşünüyorum böyle ama biraz böyle kadın çalışmalarıyla ilgili bir şey de düşünüyorum. Daha böyle bir karar veremedim aslında. Çünkü bir taraftan da aslında mesleki olarak kullanabileceğim böyle bir şey aktarabileceğim bir şey de istiyorum. şu pandemi gerçekten beni böyle çok şey yaptı hani mesela; hastaneden çıkmam gerektiğini çok hissediyorum artık. Ya şöyle mesela; biz böyle çok zor çalıştık hani. Ya nasıl bir şey biliyor musunuz? Bakın eğitim, sağlık böyle

hepsinin böyle pamuk ipliğine bağlı olduğunu düşünür oldum. Çünkü mesela şey, hiçbir yeri kazanamayanlar sağlık meslek lisesine gidiyor böyle ve böyle mesela aslında hemşirelik belli bir bilgi, beceri ve şey isteyen bir meslek. Hani şey gibi oluyor böyle; “Bir şey olmazsan, hemşire ol!” gibi bir mantık. Hani meslek örgütlerimiz çok güçlü değil maalesef. Hani eğitimde bile bir standart getir, getiremedik zaten. Ama bu çalışma hayatına çok kötü yansıyor yani. Bakın, maruz kalmadan bunu anlayamıyorsunuz gerçekten. Hani insülin dozu ayarlamak, ilaç dozu; çocukta, yetişkinde ya da ya o kadar şey ki böyle hani bir kere ciddiye almıyorlar yapılan işi. Daha şey, yeni nesil, profil çok değişmiş. Biz inanılmaz zorluk, mesela şeyde sağlıkta; usta-çırak ilişkisi gibi bir ilişki çok yaygın. Hani ben mesela çok deneyimliyim ama ben çok dinlerim böyle benden önce okuyup da olan bir insanı falan. Hani nasıl yaklaşıyor? Nasıl yapıyor? Biraz şey çıkarırım böyle ya da söylediği her şey kulağıma küpe olur. Çünkü ben zarar vermekten korkarım. Ama şeyler de yeni şey yok böyle mesela; “Antibiyotiği yaptım” diyor, yapmamış. “İlacı verdim” diyor, vermemiş falan. Böyle inanılmaz hikayeler. Tabii bu içimizde (gülüyor) hani şeyi anlatıyorsunuz böyle, gelmiş dereceyle ateş bakıyor “35 buçuk” falan diyor, ben de şey diyorum “Ateş 35 buçuk olmaz hani insan ısısı en az 36’dır” falan. Böyle eğitim liselerden hani hemşire yardımcılığı getirdiler şimdi. Yarın bir tane seçime bakar zaten hemşire ünvanlı vermeleri. Çünkü bizim mesleğimiz gerçekten öyle. Yandaş sendika anlaşmalar yapıyor; yüksek lisans için böyle, sürekli paralarını yiyorlar hemşirelerin, sürekli. Herkes sağlık yönetiminde yüksek lisanslar yapıyor ama yaptığınız şeyin hiçbir anlamı yok. Şeyi de anlatamıyorsunuz; ya bakın, diğer bölümlerde yapıyor ama sendikalar yapmıyor? Niye düşünüyorsunuz bu şeylere hani. Niye karşı durmuyorsunuz? Böyle sürekli bir şey, bir çabamız var böyle hani meslek de hak ettiği yeri alsın. Çünkü hak ediyor ama şey de yok ki, böyle karşında alan bir grup yok artık. Ya biraz böyle eğitim sisteminin de şeyi herhalde yani bize yansıyan kısmı. Çünkü öğretmen arkadaşlar da benzer şeylerden şikâyet ediyor. Ya da benim mesela abim mühendis. Abim de benzer şeylerden şikâyetçi. Hani böyle şeyin çok değiştiğini. Hani mekanlar falan değişiyor ama biraz böyle problemler ortak gibi gerçekten (gülüyor).

Şey, ilk diyalizle başladım. Ya zaten ben şey üniversite hayatım boyunca da tek İstanbul’daydım. Hani yaşamaya çalıştım, okumaya çalıştım falan sonra şeyde devam ettim burada. Diyaliz hemşireliğine girdim. Çünkü aslında şeyden rahatsız olduğumu fark ettim. Mesela; bu hasta bakımıyla ilgili kısımlardan rahatsız oluyorum. Şey olarak değil hani böyle çok midem kaldırmıyor; kusma falan ne bileyim, böyle gerçi hala öyle biraz. Aslında hiç bana uygun meslek değilmiş. Ya bunu çok şey ya şöyle; benim hastalarımınla aram hep çok iyiydi. Hani şey bugüne kadar hiç sıkıntı, tek tük yaşamışımdır. Ama şey yok bana uygun meslek değil. Hala o fikirdeyim. Diyalizle başladım, hani şey dedim: “Daha temiz (gülüyor), şey bir iş”. Diyalizi de kronik hasta bakıyorsun, böyle makineye bağlı, makinede olduğu süre boyunca takip ediyorsunuz, makineden çıkarıyorsunuz falan. Ya mesela diyalizi hemşire yapıyor. Gerçekten böyle mesela; hastaya bir şey olduğunda, doktor gelene kadar her şeyi yapmış, çünkü hastayı da ezberliyorsunuz; böyle “Ne zaman tansiyonu düşer ne zaman kusar, idrar çıkışları olmadığı için böyle şey içtikleri her su vücutta kilo olarak kalıyor. Kaç kilo alır? Diyetine dikkat ediyor mu? Etmiyor mu?” Hastaları ezbere biliyorsunuz zaten. O yüzden böyle çata çat müdahale ediyorsunuz. Ya doktor gelene kadar hastayı toparlıyorsunuz, kendine

getiriyorsunuz falan ama şey ya, diyalizde bile şeyi yok böyle, sadece daha bağımsız bir alan. Hani böyle kendi işinizi böyle başınızda 10 tane kaynana olmadan yapabiliyorsunuz. O yüzden ben mesela sevmiştim ama kronik hasta bakmak çok hırpalayıcı bir şey. Çünkü aramızdaki şey ilişkisi bozuluyor; sağlık çalışanı, hasta ilişkisi. “Ya kızım! Artık.” Böyle bir “Kızım” deyip, omuzunuza (gülüyor).

Sonra atandım ben. Şey, devlet hastanesine atandım. Kapalıymış hastane. Beni kapalı hastaneye atadılar. Şey gittim, gerçekten böyle kapı duvar sonra şey ben bir tane bile eğitim araştırma hastanesi yazmamıştım. Çünkü şey biliyorum böyle asistan eğitimi falan aslında çok kişiye emeğimiz geçiyor ama yeri yok yine. Ben o yüzden istemiyordum böyle. Ben devlet hastanesine atanacağım, kendi işimi yapıp, sonrasında döneceğim falan diye düşünüyordum. Sağlık müdürlüğünü aradım. “Ya beni atadınız ama hastane kapalı, şey her yeri kapalı, etrafını dolaştım böyle” ve “Haa! Evet dediler siz şeye gidin” böyle. Ay, üzerime kaynar sular döküldü. Sonra şey, benim mesela diyaliz sertifikam vardı. Üç tane diyaliz hemşiresi gelmiş o atamada. Bir baktım yanlarına, şey böyle kapalı bir hemşire vardı, onu alıp gittiler. Ama şey de demiyor; “Bu sebepten dolayı onu alıyoruz, sizi şey yapamıyoruz.” Zaten böyle hemşirelere hiçbir yönetici açıklama yapma gereği bile hissetmez.

Yani böyle gerçekten maruz kaldığımız şiddetli böyle hani hepsi bir arada; duygusal, ekonomik, psikolojik, bütün şiddetlere biz böyle aynı anda maruz kalıyoruz. Sonra ben şey bayağı uğraştım. Yeni doğan yoğun bakıma verdiler. Ya orada aslında şey; çok ince ve nitelikli, şey kıymetli bir iş böyle ama ben öğrenciyken de şey söylüyorum böyle “Kadın doğum ve çocuk yapamam” diye. Branşlarda böyle kafanızda biraz netleşiyor. Sonra şey çocuk acile devam ettim. Ama çocuk acilde de böyle şeyin şeyi çok yaşadık biz; hasta yakını şiddeti. Çünkü bir çocuk geliyor, yanında 10 kişi. Sürekli bir şey anlatıyorsunuz, anlatıyorsunuz hani çocuğun ateşi var hani şurup verip, getirebilirsiniz mesela, havale geçmesini beklemek zorunda değilsiniz. Ama şey böyle aynı anda şoka girmiş bir çocuk vardı. Ben ateşi olan çocuğun babasının bize nasıl hakaret ettiğini hiç unutamıyorum mesela. Çocuk şokta, diğeri sedyede yatan ve biz beş kişi başında, çocuğa bir damar yolu açmaya çalışıyoruz. Çünkü şey sıvı almazsa ölecek yani. Oradan böyle bize bas bas hakaret etti, küfretti falan. Biz o aynı anda ama işini devam etmek gibi bir şeyin var böyle, sorumluluğun var. Ben mesela o şey hikâyeyi hiç unutamıyorum ya da çocuğunu bırakıyor böyle gidiyor, iyileşince gelip alıyor hiçbir şey olmamış gibi. Bezi var mı? Suyu var mı? Mesela biz şey onları da bulmak, bize düşüyor böyle ve gerçekten biz bütün işleri şeyle hallediyoruz böyle; ilaç firmaları falan geliyor ya hani bazı doktorlara baskı yapıyoruz: “Ya şu yok, bu yok, biz niye sürekli bizi şey ediyorsunuz” falan, “Bulun bir yerden falan” diye böyle baskı yaptırtıyoruz ilaç firmalarına, şuraya, buraya. Ya da bazen tek tük şeyler çıkıyor; durumu iyi olup hani “Bir şeye ihtiyaç var mı?” deyince biz “Evet var! Çocuklara bez lazım, mama lazım” bilmem ne, bilmem ne... Şeyde böyle. Sağlık alanında bunlarla çok çok fazla muhatap oluyoruz. Sonra şey oldum böyle ya bırakacaktım artık, çünkü çok inanılmaz dolmuştum ve depresyona girdim; çocuk acilde. Yedi yüze yakın hasta bakıyoruz bir gün nöbette. Ben ne yaptığımı anlamıyorum sürekli çocuklara bir şey veriyorum. Bir şey anlatıyorum, bir şey veriyorum, çocukların yüzünü hatırlamıyorum. Sonra şey yüksek lisans yapmaya karar verdim; psikiyatride. İlk şeyim böyle hakikaten biraz çıldırmakla oldu hani. Çok çok

delilendim bir de onun dışında sorumluların bize mobbingi vardı zaten o zaman. Sonra çat diye bizim yerimizi değiştirdi ama hiç şeyi söylemiyor böyle, Mardinli bir arkadaşımız vardı. Ya kızın ben şey olarak bak hiçbir şeyini görmedim. Kürt kadın arkadaşımız ve gerçekten böyle dolaylı bir takma hali vardı şeye arkadaşımıza. Sevmiyorlardı böyle ama şey yok böyle şimdi ben de onunla ayrıca şey bir iyiliğim hani yok. Çok anlaşılabildiğim bir arkadaşım değildi aslında ama o mevzularda ortaktık biz. Bir sorun olduğunda, sürekli ortaktık biz böyle. Ya da şey olduğunda, onunla ilgili bir şey olduğunda da biz ortaktık. Ben de Arap'ım. Şey yapamazlar yani böyle hani orası bir iş yeri, kimseye şey davranamazlar diye biz sürekli çat diye ortaklaşıyorduk böyle, rahatsız oluyorlardı bundan. Böyle bu sebepten da çok yerimizi değiştirdiler. O mevzudan sonra benim artık böyle şey, biz başhemşirelikle falan çok ciddi çatışmalar yaşadık o dönemde, bundan sebep. Sonra şey yok dedim yani. Hani “Yükseğе başlayım ve şuralardan kurtulayım” yoksa kurtulamayacağım. Yani ben “Çocukla asla çalışmam” dedim, kendimi çocukta buldum. “Eğitim araştırma hiç istemiyorum” dedim, kendimi eğitim araştırmada buldum falan böyle. Biraz tarihi benim için böyle şey kötü başladı. En son gerçekten şeyi unutuyorum böyle bir başhemşire gelmişti mesela kapalıydı falan ama çok şeydi böyle etik bir şey bir kadındı. Mesela o zamanki baş ekimle böyle inanılmaz çatışıyordu ve şey böyle “Hemşirelerle ilgili ben karar veririm” falan deyip böyle, bizi ezdirmiyordu. Ama bizim aramızda da şeyi sağlamaya çalışıyordu böyle; daha adil bir kadındı yani ben hep öyle hissettim. Yanına gittim, ben dedim ki: "Ya dedim hiç sormuyorsunuz, nerede çalışmak istiyorsunuz? Yeteneğınız neye uygun? Ya ben daha benim daha verimli olabileceğim bir sürü alan var benim ama bana hiç sormadınız? Psikiyatri yüksek lisansı bitirmek üzereyim dedim. Hani beni oraya da vermiyorsunuz" falan. O zaman da şey dedi: "Aa ben bilmiyordum" falan dedi böyle, ki biz şey veriyoruz belgelerimizi özlüğе veriyoruz ama oradaki memurlar da o kadar şey ki böyle rahat, işlemiyorlar böyle ya da yollamıyorlar uygun yerlere. Sonra onun da o şeyinden sonra bizim yerimizi, yer değişikliğinden sonra onu da anlattı. Ya şey dedik: "Biz bunlara maruz kalmak zorunda mıyız?" falan dedik böyle. Kadın bana şey dedi: "Ya şu anda sana söz vermiyorum ama ilk fırsatta, ilk açılan yerde seni vereceğim" falan dedi. Gerçekten öyle oldu. Bir buçuk ay sonra beni psikiyatriye verdi. Biraz şeyim değişti, böyle enerjim geri geldi (gülüyor). Yani şey oldum böyle ya gerçekten şey daha çok sevdiğim bir alan oldu zaten. Hani ben diyalizden de yorulmuştım aslında. Kronik hasta bakmak çok zor bir şey. Böyle artık stresten ritim bozukluğum falan başladı böyle. Ya gerçekten bir ara şey uykularım bozuldu şey böyle çok şey yani depresif belirtileri falan çok fazla gösterdim. Neyse psikiyatriye geçtikten sonra şeylerim çok azaldı böyle daha çok okumaya başladım, aslında sevdiğim alanlara daha çok yönelmeye başladım, mesela sendikada ondan sonra yer almaya başladım. Çünkü diğеr yerde enerjim kalmıyordu. Yani yaşama enerjim yoktu çünkü. Psikiyatri hikâyem de öyle oluştu.

Ya aslında hepsi bir arada hem hayat umutları yok hem aileler onlardan çok yoruluyor ya da kimisi böyle kabullenemiyor böyle yıllar geçse de hastalığı kabullenemiyor. Ya bütün bunlar böyle birleşince şey oluyor böyle hani mesela bize çok yansıyor hani aslında çok ciddi şeye ihtiyaçları var; psikiyatrik desteğе de ihtiyaçları var o hastaların. Düşünsenize; makine olmasa yaşayamayacaksınız ama şey yok destek yok böyle, ayda bir gelen bir psikolog var ayda bir. “Merhaba, nasılsınız? İyi misiniz?” falan deyip, gidiyor. Çünkü devlet bu kadar veriyor onlara. Denetlemiyor böyle, onun dışında şeyleri gibi oluyorsunuz böyle;

kızları, çocukları ya da artık neyin yerine koyuyorsa sizi, bu da şey yapıyor böyle bütün naz, niyaz, görmedikleri ilgiyi sizden bekliyorlar, evde görmedikleri şeysi, her şeyi sizden bekliyorlar böyle. Ya zaten bir de bu iş, biraz böyle bir iş aslında biliyor musunuz? Hani ne bileyim, gösteriyorsun sizde. Ama sonra bir bakıyorsunuz ki; kendinizden çok şey gidiyor, çok şey gidiyor. Bu sefer de şey rahatsız olmaya başlıyorsunuz mesela. Çünkü şey yok böyle; profesyonel bir şey, bir yaklaşım değil bizimkisi. Aslında onlara da yaramıyor çünkü onların da evdeki ya da şeydeki sorunlarını çözen bir hal almıyor zaten. Bilmiyorum o yüzden çok zor yani evde düşünsenize kronik hastası olan bir sürü arkadaşımız falan var. Onlar, onları da ben çok tanıdık geliyor bu anlamda.

Kız kardeşim öğretmen, abim mühendis, ablamda sağlık kurumları işletmeciliği bitirdi ama şey eczanede çalışıyor o atanamadı. Onun da iki tane çocuğu var şu anda. Öyle yeğenlerimizle oynuyoruz (gülüyor). Dördümüz okuduk ama zor da olsa (gülüyor). Ya bizim uzaktan bakınca böyle başarı hikayesi gibi geliyor bana. Ama hiç şey hissetmiyorum yani niye diyorum bu hayat o kadar yorucu olmak zorunda mıydı (gülüyor)? Ama zihnimde hani şey diyorlar ya; güçlendirin falan... Ben hiç öyle düşünmüyorum, açıkçası. Ya o kadar hırpalamamıza gerek yoktu. Yani ne bileyim; devlet daha koruyucu, kollayıcı olabilirdi, daha destekleyici olabilirdi ya da bir sürü şey var aslında eksik mekanizmaların şeyini çekmişiz biz. Ceremesini ödemişiz hep beraber.

Babam terziydi, Samandağ'ında bir dükkânı vardı, onun sonra şey çok getirisi olmayınca Samandağ'ında, Arabistan'da çalışmaya başladı. Hatay zaten bir sürü insan şey de çalışır; Arabistan, Afrika ve şey ülkelerinde. Bizim alışkın olduğumuz bir durum ama dışarıdan çok garipseniyor böyle. Çünkü şey bir, iki yıl hiç gelmezler böyle sonra bir ay izine gelip, tekrar geri dönerler falan. Aslında biraz babasız falan büyüyoruz yani hep beraber. Sonra şey işte Arabistan'a gitti. Orada başta fena değildi bir yıl falan, sonra işleri bozuldu orada da. Öyle dört beş yıl işsiz kaldı. Biz o zamanlar işte bu; iğne oyası, şey hayatımıza girdi, o zamandan sonra ama şey hesaptan, artık muhasebemiz de o zamandan başlıyor zaten böyle hani. Tabii babam da çok şeydi böyle bunun altında çok eziliyordu. Yani mesela bizi de çok şey yapan bir haldi aslında. Hani beni hala çok üzen bir durum bu. Çünkü şeyi biliyorum böyle hani mesela benim babam da çok inanılmaz kitap okurdu böyle, annemle sürekli sohbet ederlerdi falan. Böyle çok sevdiğim bir çiftti, o halimle. Mesela ben hala konuşabildiğim adamları seviyorum falan mesela (gülüyor). Bunun da oradan geldiğini düşünüyorum. Yani şeyini hiç görmedik böyle hani çok anneme bırakırdı şeyi bizimle ilgili mevzuları. Hani bu iyi bir şey mi bilmiyorum ama şey yapmaz mesela; annemin söylediği bir şeyi, tersinde durmazdı böyle desteklerdi falan. Bu da annemin işini kolaylaştıran bir şeydi herhalde. Şey kalp krizinden vefat etti, 45 yaşında ve çat diye böyle hani. Arabistan'dan izine gelmişti. Ya bizim de genetik olarak herhalde şey böyle kalp, damarla ilgili bir sıkıntı oluyor. Çünkü amcam da mesela sonrasında ameliyat oldu falan. Ama hiç ya, Arabistan'da daha önce kriz geçirmiş, bizim haberimiz yok. Hani biz bütün bunları sonradan şeyden öğreniyoruz; orada ya beraber çalıştığı Hataylı akrabalarımızdan falan öğreniyoruz.

Tabii şey bununla barışmak da yani bunu kabullenmek de çok uzun yıllarımızı aldı gerçekten. Çünkü çok hem ani bir kayıp hem böyle bir görmedik yani biraz. Düşünsene böyle gidip; iki, üç yıl kalıyor, biz şeyde çok büyüdük böyle hani "Babanız sizin için çalışıyor! Siz okuyabilin, bunu yapın" bilmem ne... Mesela; babam asla şey diyordu böyle "Bu evden 25 yaşından önce kız çıkamaz. Kızlar önce okuyacak, erkek her türlü yolunu bulur zaten. Her türlü iş yapıp, şey yaparlar ama kız okuyacak, erkeğin eline bakmayacak" falan böyle. Biraz böyle şeyi biz çok ondan öğrendik; yani ya da hep böyle buna çok dikkat ettiği için başımızda, biz hep şey; okumaktan başka çaremiz yok gibi bir şeye girmiştik zaten, kafaya girmiştik. O yüzden şey böyle hani çalışalım, çalışalım falan ama işte ekonomik sıkıntılar, başka şeyler gelince böyle aslında çok geriye düşmüştüz. Mesela biz kimlerle yarıştığımızı hiç bilmiyoruz köy yerinde. Hani kolejler var, özel ders alan binlerce insan şu, bu... Biz sonradan böyle "Aa biz" dedik hani "bizimki aslında yine başarıymış" yani böyle hani çok beğenmediğimiz mesleklerimiz falan bile bu ülkede aslında ciddi başarıymış. Bunu böyle çok şeyden öğrendik böyle tabii zamanla görünce öğrendik. Yani maalesef böyle çok şey uğraşarak böyle mesela İstanbul'a ben hep tek, biz tektik böyle arkadaş ortamlarımız falan. Yani hem okuyabilmek için çok çaba sarf ediyordunuz. Hani böyle sosyal anlamda bir şeye girmişsiniz, dünyayı değiştirmek gibi (gülüyor) güzel şeyler, umutlar... Onlara da girdik böyle ama orada gerçekten çok inanılmaz, burnumuz sürterek okuduk yani. Okumayı da başardık.

Neyse sizinle konuşunca biraz şey olduğumu hissettim böyle hani şeyle barışsam da meslekle falan (gülüyor). "Fena değilmişiz" falan diyorum sadece.

Ama çok samimi söylüyorum. Ben şu an 36 yaşındayım. Şey böyle; ben 30 yaşında kadın olduğumu hissettim böyle. Böyle sürekli koşturuyormuşum böyle sürekli, sürekli. Ve şey, şeyim var böyle hani mesela; abim Tokat'ta okudu. Ya bana İstanbul'da yine burs çıktı böyle. Hani kız kardeşim Kocaeli'nde, o okulun kantininde işe girdi. O orada okuyup, çalıştı böyle. Abim iş de bulamadı o aralarda. Hani biz şey de yapıyorduk böyle, ha abime de biraz (gülüyor) biraz şey yollayalım falan. Şimdi de şey; annemin o borçlar dediği falan hani alıyordu böyle daha çok şey ben "Yok, ihtiyacım yok. Ben şey buluyorum" falan. Annemden mesela hiç para istemedim falan böyle. Ama şey İstanbul olmasından kaynaklı. Ya burada böyle çok işte bulabiliyorsunuz. Burs olanakları mesela belediye de veriyor ya da şey baba olmayınca da biraz şey burslarda öncelikle oluyorduk ama yine küçük küçük burslar, çok şey ciddi şey burs almadım. Ama şey böyle mesela abime de böyle tek tük yolladığımızı hatırlıyorum (gülüyor).

Şey öğrendik böyle ya "Kimseye yük olmayalım, etmeyelim" falan gibi bir kafamız hep vardı. Ben o yüzden gerçekten, 30 yaşına kadar kadın olduğumu unutmuşum. Ya da hiç düşünmemişim. Artık hormonal şeylerle birlikte bir şey oldu böyle hani bir gevşeme, rahatlama geldi böyle. Biraz böyle keyfime bakayım falan şeyine girdim hani. Tamam iş, miş de yapayım ama diğer taraftan biraz da yaşayabileyim yani. Bilmiyorum geç mi olmuş, şey mi (gülüyor)? Çünkü ben mesela yani 22 yaşında bile şey kadınlara çok kızdığımı hatırlıyorum böyle "Off! Ne görmüş ki? Şımarık falan böyle" aslında hiç değil yani. O benim şeyim, beni sertleştiren bir şey bütün bu o saate, o saate kadar yaşadığım şeyler beni çok sertleştirmiş. Şu

an çok sevimli geliyor hepsi bana böyle hani kendi yaşamının şeyini yaşayanlar falan böyle. Çok gülüyorum, çok şey sevimli buluyorum falan böyle. O hallerime böyle inanamıyorum gerçekten. Bir şey oldum böyle; aydınlanma yaşadım (gülüyor).

Ya şey biz zaten köyde çok büyüdük. Okul; ilkokul köy böyle yürüyerek gidip, geliyorsun ve sürekli ilkokulumuz şey böyle bir elinde odun, diğer elinde sırtında çanta, diğer elinde şemsiye ya da öğretmen bir şey istemişse artık, biz böyle sürekli bir şey hali hamal hali ama şeydik böyle yani güzel bir çocukluğumuz geçti aslında. Sadece mesela ilkokulda şey bir anım var benim; bir tane çocuk sürekli bana takmıştı böyle. Gelip, giderken bile böyle saçımdan tutup şeye yatırdı hani eve dönerken biz. Saçımdan tuttu, kanalizasyona böyle benim kafamı dayıyor falan. Ben de elimdeki odunu bir aldım, böyle elini kırdım (gülüyor). Sonra çocuğun gerçekten ama şey dedim böyle "Benim saçımı böyle tutamazsın" falan dedim böyle. "Bir daha tutarsan, seni daha çok döverim" falan dedim çocuğa (gülüyor). Neyse, sonra biz büyüyünce bu bana âşık oldu (gülüyor). Şey benim hiç seveceğim bir şey, tip değildi böyle. İlkokuldaki şey anım; ya mesela çok çok sık öğretmen değiştirdik, bu böyle bize inanılmaz kötü şey yaptı. Çok çalışkandık böyle birden içimize kapandık falan. Ve her gelen öğretmen böyle; hani şey "Değiştik, a sizi açalım" falan gibi bir şeye girmiyor. Her sene bir öğretmen. Bu konuda çok şanssızdım mesela; kardeşlerimden ya da diğer arkadaşıma göre. Ondan sonra şey mesela; ortaokul köyümüze yeni açılmıştı. Biz de böyle çok çalışkandık. Bir amcam şey yaptı "Sizi de yollayalım". Çünkü hepsi bizi okuma, okutma derdindeydi. Babam, amcalarım. "Ha bu kız şey hepsi çalışkan" falan diyorlardı. Samandağ ortaokuluna böyle tanıdık öğretmen bularak falan. Çünkü almıyorlardı hani "Köyünüzde var, oraya gidin" falan diyorlardı. Samandağ ortaokula geçtik ama köy ve merkez arasında bile çok şey ciddi şey farkları vardı; yani mesela yol parası girdi hayatımıza, para olmayınca yürüyerek gidip gelme ama kaç kilometre? 10 kilometreye yakın falan. Bütün bunlar o zaman girdi böyle hayatımıza. Ama şey de ergenliğe de girdik böyle bir taraftan. Annem yol parası veriyor, ben Haluk Levent hayranı, kasetlerini alacağım diye yürüyerek okula gidip geri geliyorum. Çünkü onun kasetini alacağım falan böyle. İlk aldığım kaset (gülüyor) Haluk Levent'in. Sonra şey ya böyle çok şey arkadaşlıklarımız olmadı. Çünkü hem çok sınıf değiştirdik hem böyle çok ortam değiştirdik. Mesela diyorlar ki: "Ortaokul arkadaşlarımla görüşeceğim" falan. Ben böyle kalıyorum. "Bizim niye yok? Bizim niye oluşmamış?" falan. Ama tabii biz, düşününce şeyini buluyorum böyle sebebini. Sonra şey, Samandağ Lisesi'ne başladım şeyden sonra ortaokuldan. Bu arada şeyde ortaokula da şeyim, ilkokul boyunca hem andımız, İstiklal Marşı'nı bana okuttular. Bir de yetenekliydim böyle, bandoda falan sürekli çalışırdım ama çalmak istemiyorum. Çünkü şey böyle "Niye her şeye beni seçiyorlar?" falan şeyine girdim, moduna girdim. Ha bir de şey, öğretmen şey diyor: "Güzel çalışıyorsun. Gel!" falan deyince böyle giriyordum yani şey bir tarafım yoktu öğretmenlere karşı ilkokulda. Sadece şey bir ara şey, çok dayak atan bir öğretmenimiz gelmişti, kadın öğretmen. Ödev veriyor, yapmayınca sıra dayacağına çekiyor falan. Mesela yaptığım halde yine dayak yediğimi hatırlıyorum ve cetveli böyle dikleştirip dövmek gibi. Ben hayatımda şeyi düşündüm. O zaman şeyi düşünmüştüm; "Beni babam da dövmüyor, amcam da dövmüyor, bu kadın niye dövüyor?" falan gibi bir şeye girmiştim. Bir ara öyle kötü olmuş ki bu; baş parmağımın olduğu şeye böyle şişti ve çok kötü şişti. Ben hiç babama söylememiştim "Öğretmen bizi dövüyor" falan diye. Öğretmen ondan sonra bizi

şey beni eğitim için şeye çıkardı bahçeye, şey dedi hani: "Top oynayın" falan dedi. Bir baktı ki, ben oynayamıyorum, kadın geldi şey dedi: "Sen niye oynamıyorsun?" Ben şey ağladım böyle "Elim şişti" falan dedim işte. Ama akşam babama söylemiştim artık ve kadın o zaman şey oldu. Sonra babam gelip müdürle konuştu. Mesela köylerde böyle şeyler de çok yoktur hani; gidip öğretmeni şikâyet etmek, memur çok kıymetli, öğretmen kıymetli, doktor kıymetli, hemşire kıymetli, kıymet verirler. Böyle şey gönderirler evlerine köylüler; ettikleri ekinlerden falan yollarlar. Hala öyle gerçekten. İlk defa şey oldu böyle, sonra hoca da bana şey yaptı böyle, o gün benden çok böyle şey oldu. Hani ben de ondan bile gerildim böyle; "Ben kötü bir şey mi yaptım?" falan şeyine girdim. "Çok mu acıdı?" falan dedi. Ben de: "Evet" dedim "Hani elim şişti" falan dedim böyle. Sonra şey o gün bana biraz ters davrandı ama ondan sonra çok şey yaptı böyle "Kim yaptı ödevini?" ayırıyordu böyle. Ama yine dövmeye devam etti tabii. Bu sadece şey beni biraz kurtaran (gülüyor), biraz kendimi kurtaran bir şey oldu. Ya sonra öğretmenimde öyleydi ama şey biraz öğretmen değiştiğinden falan da çektik aslında. Hala öğretmen korkum var gerçekten. Ya bir sürü öğretmen arkadaşım var, şey diyorlar bana hep mesela erbane kursuna gidiyorum. Hocam diyorum böyle, şey diyor hocam deme hani biz şeyiz böyle ama benim böyle hep bir hocam! Hocalarım var yani hani. Üniversitede aynı şekilde. Bir geriliyorum böyle. Arkadaşlarım diyor ki: "Biz arkadaşız". Ya, of! Sen aynı değilsin falan (gülüyor). Onlar öğretmen falan diyorum böyle. Bilmiyorum, biraz bu şeyin ilkokuldan falan kaldığını düşünüyorum. Ya ortaokulda da işte bu şey ekonomik krizlerimiz çok baş gösterdi. O da bile mesela çok içe kapanık şey bir hale getirdi böyle; içe kapandım biraz, kendi şeyimiz böyle kendi dünyamız. Ya abartmıyorum bir ay boyunca makarna yediğimizi falan biliyorum. Böyle hani kışın mesela köyde çok mahsul falan da olmuyor.

Ama yazın tabii daha şey; salatalık, domates, fasulye ekiliyor falan. Toprak konulmuyor. Biz de şey huyu da yoktu böyle çok fazla hani konserve yapma, kışa hazırlık yapma falan. O zaten biraz herhalde son zamanların şeyi oldu. O benim şey, eğitim hayatımı biraz kötü etkiledi böyle hani şey yapamadım çok derslere de odaklanamadım. Biraz zorlu geçmişti ortaokul sürecim. Ortaokul sonunda da şey oldum böyle birine âşık oldum mesela. Ama şey, o okumuyor, Arabistan'a gidip çalışan şey bir tip. Şey düşünüyorum böyle bir taraftan, "Allah'ım diyorum, babam duysa üzülür (gülüyor), amcam duysa, benim okumam lazım" falan. Biz çok gerçekten bu moddaydık. Ama şeyde böyle duygusal da bir tarafımız var böyle mesela çok fena âşık oluyoruz yani. Neyse, o çocuk da böyle şey bakımlı şey bir tip, böyle biraz da kendini beğenmiş ama şey neyse bizim aramızda bir şeyler oldu böyle. Görüşmeye falan, bizim görüşme dediğimizde; pastanede oturup, çay içmek falan yani. Bu kadar, başka bir şey olamaz (gülüyor). Köyler böyle çünkü birazcık. Ama çocuğunda şeyleri çok fazlaydı böyle şimdi daha şey tahlil ediyorum ama böyle gel, git çok fazla. Aslında hani şey mesela o zaman şey derlerdi böyle "Evlenilmeyecek adamla çıkılmaz. Seninle dalga geçer. Hani seninle oynar" falan. Yani şeyde dedikodu çok şey bir şeydir. Mesela; bizim ailemiz, bir tane halamla ilgili köyde bir dedikodu çıkmıştı ve şey böyle yıllarca bizim ailenin bu yüzden, halam üzerinden, dedikodusunu yaptılar. Biliyorum belki mesela hassasiyetimin oradan bile geldiğini düşünüyorum bazen. Halam işte bahçede o adamla görüşmüşmüş de birisi görmüş falan. Ya köylü, görücü usulü evlilik çok yaygın. Ya mesela benim halama gelen her görücüyü böyle geri çeviren insanlar vardı. "Aa, o kadın, kötü

kadın. Şu adamla bahçede görüştü" falan. Benim halam o yüzden, gerçekten çok yanlış bir yanlış bir tercihle, yanlış bir evlilik yaptı. Kötü bir evlilik yaptı. Sürekli şiddet gördü, hala görüyor. Şimdi şey, neyse ki artık boşanma şeyine ikna ettik.

Çünkü adamın şey bir tarafı da vardı böyle; anlamıyor. Biz çok anlatıyoruz, destek olmaya çalışıyoruz falan hani... Kızları büyüdükten sonra biraz değişti durum. Şimdi kızı üniversiteyi kazanınca şey boşanıp, onlarla yaşamayı planlıyor ama gerçekten benim mesela ortaokul son, lise, üniversite hep halamın şiddet hikayeleri hani şeydeki jandarma bizi tanır, böyle Samandağ'ındaki Jandarma. Çünkü biz sürekli şey şikâyeteye gidiyoruz ama benim halamın eşi için bir şey yapılamıyor. Bir ara eniştem şeyden bir ay falan göz altında kaldı, şey tutuklandı. Haşhaş, kenevir ekimi falan. Yani bakın şiddet var, böyle şeyler var ama o adam dışarıda. Halamın kızları da sürekli bu şiddet sarmalıyla büyüdü mesela. Biz şey, halamın kızları okusun diye, böyle bayağı kendi aramızda uğraştık. Ama tabii biz de çok kötü durumdaydık o zamanlar. Hani önümüzü görmüyorduk aslında, etrafımızı görebilelim falan. Şeyden sonra ama iş hayatından sonra mesela onlara daha çok yararımız olabildi. Halam da biraz şey kızları büyüdükten sonra şey olabildi böyle. Yani şöyle mesela halama şey diyorduk: "Bak şöyle yapma, böyle yap!" Eniştemle barışınca, gidip bunu söylüyor ve eniştem bize düşmanlaşıyor falan. Amcama silah çekti falan böyle yani gerçekten çok şey psikopat şey bir adam. Ama biz diğer taraftan şey de yapamadık böyle hani halamla dengeyi kuramadığımız için beraber mücadele edemedik aslında. Bütün şey hayatımız aslında üniversite hayatım da böyle geçince biraz biraz şey böyle o katılşmamın sebebi de aslında böyle erkeğe de karşı katılaştım. Mesela şey, yumuşama süreçlerim de böyle biraz bir şeyler yapabildikten sonra herhalde başladı. Yoksa şey şahit oldum hani etrafımdaki şey evlilikler falan da böyle çok aslında kötüydü. Hani dolaylı şiddet içeren ya da böyle sevgisizlik içeren çok fazla şeye şahit oldum, Hatay'da da maalesef. Bütün bunlar biraz böyle şey olmanıza sebep oldu; hani yani yolumuzu bulana kadar, çok sertleşmemize sebep oldu. Bütün böyle kardeşler olarak...

Ne anlatabilirim diye düşündüm şu an (gülüyor).

Ya İstanbul'u çok seviyormuşum. Yani ben bu pandemiden sonra 20 gün Hatay'a gittim, yıllık izne. Hani koşarak gittim. Ama orada şeyi gördüm; hani çok küçük ve iç içe bir dünya ve bütün günün şeyle geçiyor, o onu yaptı, bu bunu söyledi, bilmem ne, bilmem ne. Sadece en son şeyi böyle çok hissettim; "Hani ben İstanbul'dan yoruldum mu acaba? Gitsem mi?" Ama nereye gideceğim böyle bilemedim. Hani şeyim yok böyle ama Hatay değildi böyle gitmek istediğim yer. Hatay'ı şey olarak çok seviyorum; kültür olarak, hani yemekleri çok lezzetli, doğası çok güzel, insanları dışarıdan gelenler hala çok seviyor falan böyle... İçinin o kadar olduğunu düşünmüyorum, içinde olan birisi olarak. Ama İstanbul beni daha özgür hissettiriyor. Ya böyle yapmak istediğin her şeyi yapacak alanın var, kapın var yani şey mesleki olarak da mesela orada çok daha, bu yaşadığım şeyin, on katını yaşayacağımı falan düşündüm yıllarca. Hiç haksız değilmişim aslında. Benim yengem de orada hemşire. O yüzden şey İstanbul'un bende ayrı bir yeri var, bu anlamda. Sadece şu pandemi sürecinde gerçekten çok hırpalandığımı hissettim ve şey ilk fırsatta kaçmam gerekiyor gibi bir

şeye girmiştim. Şimdi biraz sakinleştim ama şey; kesinlikle çok sevdiğimi düşünüyorum. Sıkıntılar ne oluyor? Tabii ki şey böyle hani maaşlar yoksulluk sınırının altında, hani yine böyle şey çalışsan da hesap, kitap işlerin devam ediyor zihninde. Biraz ben şey, ben onun yorucu olduğunu düşünüyorum. Ya böyle keyfini ayıracağın şey biraz az. Ya böyle dilediğince kitap alamazsın, dilediğince sevdiğin mekânlara takılamazsın falan. Biz de böyle artık öğrencilikten kalma öğrendiğimiz bir sürü şeyi devam ediyorduk. Ama şey hissediyorum böyle hani en çok sevdiğin sanatçıyı böyle mekânda bile dinleyebilme lüksü. Mesela şeyi çok seviyorum, hani Kadıköy'de okudum ben, benim Kadıköy en sevdiğim yer hala. Sokak araları, kafeleri, bak Beşiktaş'ı o kadar sevemiyorum gerçekten biraz daha şey geliyor bana elit geliyor mesela (gülüyor). Ya Taksim, zaten şeyimiz Taksim'de geçti dernek, üniversite dernek süreci, eylemlilik süreçleri falan. Sendikamız da Taksim'deydi o ara şubemizin şeyi. Ya Taksim'de, tabii ki çok seviyorum. Bir kere herkes mesela çok laf ediyor hani her taraf Arap oldu, bilmem ne falan...Taksim'de kabullenici bir tarafı var. Hani mesela Beşiktaş'ın böyle bir tarafı yok diye düşünüyorum. Hani daha şey ulusalcı ve şey kapalı bir mekân öyle düşünüyorum gerçekten. Hani anlatılar üzerinden de çok böyle çirkin şey laflar dönüyor yani.

Ben mesela onu çok şey... Ben Arap olduğum için değil muhtemelen. Yani daha önce Kürtler'e de yapıldığında ben benzer tepkiyi gösteriyordum ama şimdi mesela benzer cümleler onlar tarafından da Arap'lar için kullanılıyor. Ya Ortadoğu'yu bilmeyen, çok anlayamıyor gerçekten. Biz biraz onlarla büyüdük ve ben belki bazı ağıtları ya da bazı şeyleri o dilde anlamak da ayrı bir şey yaratıyor insanda. Ya şöyle gerçekten ben de çok rahatsız oluyorum; ağır parfüm kokularından, şeyden falan nargile kafelerden. Ama böyle biraz içimde yaşıyorum herhalde. Böyle dillendirmekten çekiniyorum yani. Ne bileyim savaş kimsenin tercihi değil en nihayetinde. Ya da Suriye çok güzel memleketti. Türkiye'den de daha güzel memleketti, bence. Kimse istemezdi o güzelim yerleri bırakıp, güzelim işlerini bırakıp, gelip buralarda sürünmeyi.

Size şeyi anlatacaktım ben: Hatırlıyor musunuz? Kandil'de 115 hamile çocuk mevzusu çıkmıştı. Bir tane sosyal hizmet uzmanı açıklamada bulunmuştu. Kayıt dışı. Sonra şey, tabii biz, hastanelerde çok konuşuldu falan. Bizim bir hemşire arkadaşımız geldi dedi ki: "Amaan boş verin hepsi Suriyeli zaten" böyle. Ben de artık böyle nasıl bir şeye coşmuşsam "Tecavüz eden de senin baban, abin ondan da mı rahatsız olmuyorsun?" falan dedim yani. Bilmiyorum hani, yanlış şey cümle de kurmuş olabilirim ama bazen şey hissedersiniz ya böyle, anlayacağı cümle falan. Biraz böyle ondan artık. Şey diyorum; bu cümleden anlıyorsa, ben böyle bir cümle kurarım böyle anlatırım şeyini ama çok rahatsız oluyorum yani. Şimdi böyle Arap'lar üzerine denen şeylerinde böyle çok faşizan olduğunu düşünüyorum yani bir yerde. Ya bilmiyorum Arap olduğum için mi? Şey mi? Ya da en başından, yaşadığımız hassasiyetler belki, bilemiyorum. Ama en nihayetinde ben şeye inanıyorum; dünya kimsenin malı değil, hiçbir toprak parçası kimsenin malı değil yani. Bunu çok hissediyorum. Yunanistan'a atar gider, oraya atar gider...

Haa, şeyi anlatmadım size. Şey Samandağ'da Arapça, nenem mesela çok az Türkçe bilirdi. Tek tük; evet, hayır. Sonra söyledikten sonra kahkaha atarlar falan böyle. Çünkü şey gençler de onları çok sevimli bulur falan hani. “Ayy ne tatlı konuşuyor Türkçe'yi” falan böyle. Neyse biz büyürken çok şey böyle “Arapça konuşmayın, düzgün Türkçe konuşun, Arapça konuşmayın.” Bir öğretmenimiz bize şey yaptı böyle; her Arapça kelimeye işte kaç? 10 kuruş ceza falan. Şey tabii ama ya bizim Hatay Samandağ böyle rahat bir yer olmasına rağmen, yine de ataerkiliz en nihayetinde. Mesela Arapça kurslarına falan erkekleri gönderirlerdi ama bizim Alevi şeyhlerimiz var, dedelerimiz var, şeyh derler onlara. Onların yanında bir Arapça eğitim. Bazen diyorum: “İyi ki ataerkil (gülüyor).” Onların o suratını görmedim. Ben konuşmayı biliyorum ama şey okuma, yazmamız yok. Bir ara böyle bir çabalamaya girdim ama dediğim gibi şey süreçlerimiz de oldu, çok yoğunlaşamadım. Ama şey burada HASİAD var Hataylıların derneği orada mesela Arapça kursları veriliyordu. Bir süre oraya gittim. Ya tek tük harfler, yazma, okuma falan ama şey konuşma var, Hataylıların çoğunda öyle zaten. Erkekler işte biraz Kur'an eğitimi falan aldığı için şey yapıyor biraz Arapça'ları var. Ama mesela benim abim de şey, gittiği şeyh çok dövüyordu, babam göndermedi sonra onu. O yüzden o da çok bilmiyor (gülüyor). Ama şeyde var böyle mesela dille ilgili; bizim o zamanlar şeydi böyle "Boş verin, güzel Türkçe konuşun" bilmem ne... Şimdi ama herkes para ediyor. Hani bir şey dilin böyle güzelliği ile ilgili bir şey değil. Gerçekten çok güzel bir dil. Ya şey böyle ben mesela Feyruz'u çok severim. Hani o zamanlar da çok severdim. Kadının şarkılarını anlamak, dinlemek şey. Mesela Ece Temelkuran'ın o yüzden bende başka bir yeri var. Hani böyle ilgili böyle çok şey cümleleri olur kadının. Bir cümle yazıyor, böyle çok içime dokunuyor gerçekten. Hani böyle anladığı bir coğrafya ya, kadını o yüzden başka seviyorum mesela. Şey böyle hani anlaşılacak ya da kabul görmekte şey bir şey böyle kıymetli bir şey. Ya da değer gördüğünü hissetmek kıymetli bir şey.

Ya bizimki evet, biz Suriye'yle çok net anlaşabiliyoruz. Suriye, Lübnan, Filistin ama ben mesela Mısır'ı hiç anlayamıyorum bile. Bizim babalarımız falan Arabistan'da çalıştığı için şey, onlar bizden çok bir üst şeyi konuşabiliyor gerçekten ama şey Suriye ile bizim konuşma dilimiz çok yakın, benzer. Bizim sadece Türkçeleştirdiğimiz bazı kelimeler var ama Suriye biraz şey deyince, o kelimeyi kullanınca mesela şey anlayabiliyorsun böyle şeyi, ya Suriyeli anlamıyorsa ben hiç anlamam zaten. Çünkü onlar şeyde hani okuma yazma şeyi de alıyor, biliyorlar zaten. Şey Kur'an Arapçası falan zaten çok ayrı ama şeyler de herhalde dedikleri biraz ondan çok beslen, beslenmiş bir de. Şeyle hiç anlaşılamayız böyle yani Mısır imkânsız gibi. Libya ama şey diğerleri böyle mesela şey, Filistin'le ilgili çok film izledim zaten. Onları çok net anlayabiliyoruz.

Bizim, bizim ilk eğitimimiz o oluyor. Şey hatırlıyor musunuz? Bu ayakkabı fırlatma şeyi vardı. Boşa mıydı? Boşunaydı herhalde. Mesela şey, bizde ayakkabı çok şey bir şeydir; böyle simgesel. “Ayakkabıyla ağzına vururum, ayakkabıyı bilmem...” Şey ay böyle nasıl kahkaha atmıştım. Hani şey millet şey yaptı: “Aa ayakkabı fırlatmış...” Ama işte o öyle bir şey değil yani. “Sen o kadar kıymetlisin; ayakkabının tabanı bilmem ne...” Hani aslında çok şey içeriyor böyle, mecazi ve şey bir şey. Yaa, böyle o kadar hoşuma gitmişti ki yani böyle. Ne bileyim ya, Arapça başka bir, bilmiyorum hani, dil güzellik ya işte gerçekten. Bizim bir

de şey biliyorsunuz bizim Samandağlılar 'Nusayri' derler: Arap Alevi. Kesin duymuşsunuzdur böyle. Şey bir kadınların çok bilmediği yani kadınlara söylemenin günah olduğu, bir dini şeyimiz var (gülüyor). Şimdi şey oluyor böyle; erkekler ergenlik çağına gelince, atıyorum biz sizinle çok iyi anlaşıyoruz, sizin de işte, abim sizin eşinizin yanında din öğreniyor falan ama bizim akrabalığımız çok kıymetli oluyor; yedi kuşak bilmem ne falan. Hani yok evlenemezler, yok bilmem ne yapamazlar falan. Çok şey böyle ya küçük ama ben mesela şey olarak çok seviyorum böyle geleneksel; mesela bayramlarımız olur, babadan oğula yüzyıllardır devam eden, her ailenin bir bayramı vardır ve çok komündür. Bayramda kestiğin her şeyi bütün köye dağıtırsın. Her ailenin bir tane var ama biz mesela çok et aldığımızı hiç hatırlamıyorum çocukken o yüzden. Hani dedim ya; köyde yaşadığımız için çok aç kalmadık. Şey çünkü; bayram olur, evine bir şey girer, başkasının bayramı olur. Her ay bir iki tane bayram vardır böyle, bizim şeyde. Mesela bizimki Ekim'de; Çocuk Bayramı, hicri takvime göre planlanıyor. Her yıl 10 gün falan öne çekerek şey yapıyoruz, yapıyoruz. Hep şey diyorlar ya: "23 Nisan, dünyadaki tek tek çocuk bayramı." "Hayır, diyorum, bizim de bayramımız var, biz de yapıyoruz." Mesela biz küçükken bayramımız olduğu zaman böyle bütün halalarım, teyze şey kuzenler falan evde böyle yerlere yatardık. Bir gün saat gecenin dördünde kalkılır, hamurlar yoğurulur, çünkü bütün köye şey yapılacak İşte tabi iş bölümü yine bildiğiniz gibi cinsiyetçi, kadınlar hamurlar, bilmem ne, erkekler taşıma işleri, misafir ağırlama falan fişman... Sonra şey geleneksel bayram yemeklerimiz de var böyle, ya Türkçesi tam olarak keşkek mi bilmiyorum; büyük kazanlarda şeyler dövülürdü, buğday dövülür, içine bir iki tane şey atılır, koyun falan atılır, öküz. Ne kadar etli yaparsan o kadar köyde şeyin, namın yayılır falan keşkek. Mesela şey ya da pirinç yapan da var, bulgur yapan da. Hani ama bu yıllardır aynıdır böyle. Sizin aileniz keşkek yapıyorsa, hep keşkek. Bizimki mesela şey; nohutlu bulgur yaparlar, etli, nohutlu bulgur. Hep bu böyle. Ee tabii orada şey işte kadınlar daha çok bu işi şey ama büyük yemekleri erkekler yapıyor böyle keşkeği, nohudu. Bunda ustalaşmış erkekler vardır böyle köyde, onlar şey görev alır bunda. Bir de onun dışında, işte şey, bu erkeklerin kirve diyeceğim ama tam olarak aslında o değil amca derler Arapça da. Şey; baba yarısı falan gibi bir şey oluyor çünkü onlar için. Erkeklerle amcanın evine giderken yine adaklar adanır falan böyle şeyler kesilir. Çünkü artık erkekliğe adım atıyormuş. Erkeklerimiz (gülüyor). Bir de sünnet falan değil yani o şeyden sonra. Şimdi yeğenim bana şey diyor: "Teyze ben" diyor, şey "Erkek olacağım seneye" falan diyor böyle. Hay Allah'ım (gülüyor). Şey de izledim, geçen bir tane dizide izledim, ne kadar benziyoruz aslında ya böyle. Bizim mesela; bir tane bayramımız da paskalyaya denk geliyor. Hristiyanlarla aynı gün. Bir aile de o bayramı yapıyor. Sonra mesela bir tane Hatay'ı gördünüz mü? Bilmiyorum, ziyaretlerimiz var bizim. Şey bir tanesinin ismi Arapça ve şey bir Hristiyan ismi böyle bir ziyaretin ismi. Ya şey böyle aslında çok iç içe girmişiz, bir sürü yerden böyle bir sürü şey almışız falan. Tabii biz, ben mesela Samandağ'ın en çok şu yanı; ben hiç hayatımda -pis Kürt- lafını duymadım. Ya da Ermenilerle ilgili hiçbir şey duymadım. Şey bizim komşu köyümüz; Ermeni köyü zaten. Üst köyümüz; Hristiyan köyü falan. Ya şöyle evlilikler yoktu böyle, onlar da evlenmiyordu. Şey tek tük aşk hikayeleri duyuyorduk ama onlarda böyle hüsrarla falan bitiyordu. Şey aileler bir tek o konuda çok katı böyle hani istemiyorlar. O mevzular hep sıkıntı olmuştur zaten. Ama onun dışında ben çok şey ya ne bileyim böyle ilk yurda yerleştim "****" Yurdu, Zeytinburnu'nda. Tokatlı Niksarlı bir oda arkadaşım vardı. Benim Alevi olduğumu öğrenince şey yapmaya başlayacağım işte dört kişilik oda diğer

kızlara bir şey ikram ediyor bana etmiyor falan. Ya şey, “Ne oldu?” falan oldum. Biz bu kızla iyi anlaşıyorduk. “Kızım sen Alevi'sin ya” falan. Aa ne? Bir tanesi mesela ilk o zaman bana şey sordu. "Mum söndü falan bir şey duydum." "O ne ya?" dedim falan böyle. Bir ara (gülüyor) ay şey oldum böyle hani gerçekten şok oldum. Bir de şey bu ağrıma gitti diğer taraftan da. Sonra şey bir tane amcama şey demiştim. Ben mesela çocukken hep doktor olmak isterdim. Çünkü ama sensiz amcam doktordu ve onu çok severdim böyle. Çok bizimle sohbet ederdi gerçekten, o amcam hala öyle. Hem ondan ve ilkokulda şey polis olacaktım, uyuşturucu kaçakçıları yakalayacaktım falan. Sonra şey amcam tıbbi bitirince böyle ben doktor olacağım. Çünkü amcamı çok seviyorum falan. Neyse bütün işte o amcama şey dedim: "Amca dedim ya şey diyorlar: Mum söndü falan." "Ya boş ver, o geri zekalıları, onunla arkadaş olmana gerek yok!" dedi (gülüyor). Ben de onu dinledim, onunla arkadaş olmadım bir daha. Öyle kısa, net cevap. Ben şey böyle, bana yetmişti o zaman da. Ama şey, ilk bu şeyleri hakikatten ben üniversitede duydum yani. Ben hiç insanların böyle bizimle ilgili öyle şeyler düşündüğüne. Bu arada benim iki amcam da, mesela şey babam onları okumak için, babam en büyüktü. Babam yurt dışına gittiğinde şey dedi hani “Kardeşlerim çekmesin bunu” falan. Okutmaya çalıştı ama o zaman işte şey, bir amcamınki şeye denk geldi; Maraş Katliamı dönemleri falan. “Dışarıda Alevileri kesiyor” dediler.

Diğer amcam askere gitti, Çorum'da benzer bir şey yaşandı falan. Mesela, nenem ondan sonra şey yaptı; Alevileri kesiyorlar, ben de çocuklarımı bir yere göndermem falan deyip... Ve çok başarılılarmış. Hala öyle anlatılır şey de köyde. Sonra o amcalarım gerçekten inanmazsınız diye böyle 'ne hikayeler' hani Arabistan, İsrail, Suriye böyle çalışmadık şey ülke bırakmadılar. Ya şey dedim; koskoca hayatlar böyle şeyler yüzünden, hiç karşılığı yok yani ne özrün ne de başka bir şeyin bir karşılığı olmayacak onlar için. Biz tabii şimdi şey böyle hani duyunca artık böyle çok içerliye içerliye (gülüyor). Ne yapalım? Aslında şey diyorlar ya böyle mesela hani biz de böyle öteki olmaktan kaynaklı çok şey yaşamışız yani. Arapça'yı küçümsediler zamanında, biz öğrenemedik falan. Yok şey para cezası; Arapça için. Alevi olduğun için şey böyle okuyan ve şey mesela sürekli erkeklerin, babalarımızın, amcalar hep dışarıda çalışması, o bile ayrı bir şiddet yani hani. Şey böyle, yetmiyor buradaki şey; para yetmiyor yani. Vasıfsız olanlara hiç yetmiyor. Düşünsenize; öğretmen okuyor atanamıyor, bilmem ne bütün hepsi çareyi atanamayanlar da gidiyor yurt dışına. Çünkü babaları biliyor orayı, amcaları biliyor falan. Bir şekilde böyle şey herkes birbirini götürüyor falan. Böyle bir döngü hali devam eden. Tabii burada kadınlar da çocuklarla yalnız kalıyor, büyüyor. Kötü bir şey olduğunda; kadın çok suçlanıyor. Hani bu çok çok bariz demek, yaşanan şeylerdi zaten.

Sadece hani biz de başka türlü çok eziliyormuşuz. Dilimiz Kur-an'dan dolayı belki yasaklanmadı ya da şey olmadı. Çünkü bizim hep memurlarımız vardı. Bankada Arapça konuşan, hastanede Arapça konuşan, okulda öğretmenlerimiz vardı. Okulu bitirip tekrar köye öğretmenlik yapmaya gelen falan. Bir şey anlamında çok yaşamadı, tek tük dışarıdan gelenlerden. Ha bu arada bir de şeyi anlatmak istiyorum ben size: biz ilkokuldayken bir tane öğretmen vardı ve sürekli şey, kızları öptüğüyle ilgili hep bir şey dolaşıyordu böyle. "Aa bu öğretmen kızları seviyor, aa bu öğretmen..." Biz küçükken de vardı. Sonradan üniversiteye gittim. Dedim ya böyle sol gruba (gülüyor) karıştım falan. Hala devam ediyordu ve benim bu

arada bir amcamın kızı, onun sınıfında. Ben de şey yaz tatiline gittim, dedim: "Seni öpüyor mu bu öğretmen?" Bana şey dedi: "Yok abla beni değil ama "****" öpüyor!" falan. Diğer dayımın kızı. "Evet" diyor, "Onu çok seviyor." Nasıl dedim, "Nasıl öpüyor ya böyle?" "Bilmiyorum" dedi "Ama onu seviyor, bizi sevmiyor" falan böyle. Çocukta kafa öyle zaten. Sonra ben de bir arkadaşına dedim ki: "Şikâyet edeceğiz" dedim. "Gel bir şey yapalım böyle." Neyse biz şeye gittik, okula gittik, müdürün yanına. Gittim şey dedim işte: "Ben ilkokuldayken de benzer mevzu vardı ve hala devam ediyor. Ben bunun masum bir şey olduğunu düşünmüyorum. Sizi şikâyet edeceğim" falan dedim müdüre. Müdür böyle hop oturup, hop kalktı. Sonra yaptığı şey şu, beni zaten hiç muhatap almadı. Benim amcalarımı arıyor. Bir de o zaman bir tane eczacımız vardı, bayağı zengin falan falandan da CHP'den şey vekilliğe falan oynuyor, onu buldu, "Öğretmenin ekmeğiyle oynayacaklar falan şey şikâyet edeceklermiş adı ne?" falan. Neyse "Sen git bu, beni muhatap almıyor, amcamı arıyor. İşte "Neredesin? Seninle bir şey konuşacağım." Geliyor ama mahallede birkaç eve, evle de konuşuyor. Dedi konuşuyorsun hani şey "Bu kız gitmiş, şikâyet edecekmiş de, adamın ekmeğiyle oynayacak" falan. Yani böyle köyde o kadar çok insan gelip, gittik ki böyle şey, beni linç edecekler yani bu şeyden dolayı. Sonra diğer dayımın eşi böyle çok şey bir kadın böyle; cevval şey bir kadın "Ben hep diyor duydum, doğru söylüyor. Ben de gelip seni şikâyet ederim." Falan dedi böyle. Neyse amcama böyle bir sürü laf etti ama amcam da geldi şey dedi işte: "Ne olmuş?" Falan dedi. Dedim: "Amca böyle böyle yani biz yıllardır duyuyoruz. Niye öyle bir şey yapacakmış bizim kızlarımıza?" Bir ara Alevilere laf eden bir müdür vardı, gittiler durduğu evi şey yaptılar; taşladılar falan. "Ee dedim taşılayacaksınız, bu mevzuyu da taşılayın" madem. Hani tek şey o mu yani? Neyse sonra şey amcam bana bir şey demedi ama böyle tabii şey amcam; otoriter şey bir adam, hani babam da yoktu zaten hayatta. Şey de yapmıyor böyle hani, hani bilmeden şey yapmayın falan. Dedim: "Biliyoruz amca falan böyle. Sonra şey bu bahsettiğim eczacı bu CHP milletvekilliğine oynayan çok zengin, çocuklarının hepsi kolejlere gidiyor, yani şey hayatından da şey yıllardır minibüse falan bile binmemiştir böyle, sürekli böyle bir hayatı oldu. Ben de gittim, bir tane kadın gelip, bana şey deyince işte "Adamın ekmeğiyle oynuyorsunuz yazık değil mi? Kaç yaşında, kaç tane çocuğu var, bilmem ne..." Ben de şey dedim işte "Seni kim gönderdiyse git o adama söyle, onun tuzu kuru, onu ilgilendirmez. Ben suçlarken onu savunacaksa gitsin savunsun yapacak hiçbir şeyim yok!" falan böyle. Bir ay sonra o öğretmen emekliye ayrıldı. Sonra tabii şey oldu böyle hani biz şeyi bilmiyoruz, ben daha üniversite 2'deyim o zaman. Hani bu şikâyet mekanizmalarını falan ben gerçekten hiç bilmiyorum. Yengemin, hemşire olan yengemin arkadaşının eşi şey müdür, şeyde müfettişmiş, ilkokul müfettişi. Adam emekliye ayrıldı, kadın geldi bana şey dedi: "Sen niye bana söylemedin?" falan dedi. Ya dedim: "Ben bilmiyordum senin eşinin müfettiş olduğunu ama ben nasıl suçlayacağımı da bilmiyordum zaten. Biz gittik, tehdit ettik, emekli ayrılmasını sağladık sadece. "Hani belki şey o saatten sonra devam etmedi gerçekten, ama biz böyle yıllarca yani şeyi düşünsenize; beş, bir 12 yıl falan devam etti böyle bir şeye. Devam etti ve şey gerçekten şöyle hani ben yani şey demek istemiyorum ama bizim köyde Samandağ'da bir tane vaka duydum böyle kadına cinsel tacizde bulunan. Onun dışında yoksa bizde şey var böyle; babayla mesafe. Baban Arabistan'dan gelir, elini öpersin ama sarılmak yok. Araplarda çok şeydir, bu böyle keskindir mesela. Şimdi yeni yeni biz yeğenlerimizi kucağımıza alıp, tepemizde gezdirdikten sonra şey değişiyor böyle. Ama biz çok şey büyüdük böyle mesafeli büyüdük;

babalarla, amcalarla. Ben çok şey duymadım böyle ensest vakası falan pek duymadım. Ama şey, bu adam zaten dışarıdan gelen bir adam. Ya şey yapmak istemiyorum, belki hani sonuçta bu böyle şeyler çok gün yüzüne çıkamıyor maalesef. İlk şeyi orada duydular böyle bir tek benimle böyle benim yanımda olan birkaç tane şey kadın vardı. Böyle hep adı cadiya çıkmış, hani şey böyle kocasına laf eden mahallede kavga şeye de çok rahat karışan kadınlar, bir tek onlar vardı. Böyle daha mülayim şey kadınlar tabii yine şey "Yazıktır! Günahtır!" falan falan. Ya işte ne yazabiliyorlar ne günahı maalesef. Ama şey de var böyle yani buna bir susma hali ya da anlamlandıramama belki bilemiyorum.

Çok karşılaştık, çok var. Yani gerçekten hepsinin bir çocukluk çağı, benim bu arada yüksek lisans tezim şey: Çocukluk çağı ihmal, istismar yaşantılarının, panik bozukluğa etkisi falan gibi. Bilimsel istismar çok yüksek çıkmıştı bende de. Şu anda şey bizim çocuk izlem merkezi var zaten, "****" bünyesinde. Şey günde yedi, sekiz çocuk geliyor her gün. Onları biz görmüyoruz ayrı bir bölüm. Ama şöyle, daha önce biliyorsunuz polis falan görüyordu çocukları, çifte travmaya maruz bırakıyorlardı. Şimdi daha şey bir ortam yaratıldı hastanelerde; cam bölme, adli görüşmeciler görüşüyor çocukla ya da ergenle. Diğer tarafta savcı, polis falan hiç görünmeden dinliyorlar falan. Yani şey daha önce çünkü şey polisler de tekrar tekrar travmatize ediyor, hem şey "Amaan ne olacak? Falan altı üstü..." falan deyip, öyle çok hikayeler duyduk zaten. Ama bizim kadın hastaların çoğunda şey hikayesi var; kayınbaba tarafından taciz, tecavüz, çocukluk çağı şey abi tarafından, gerçekten çok yaygınmış. Aslında çok düşündüm bununla ilgili bir çalışma mı yapsam falan diye ama şey intiharla ilgili, arkadaşımız yapmaya çalıştı izin vermediler. Din ve şey intiharla ilişkili bir şey yapacaktı, etik kurul, etik kurulundan izin alamadı gerçekten. Yoksa ben **Melis Atman'a** çok katılıyorum yani ensest ve 156'dan çok fazla. Çünkü tesadüf olamaz ya 18 hasta, tamam dokuz diyelim; dokuz kadın, dokuz erkek. Dokuzun yedisi, dokuzun beşi, altısı. Ha hiç ben dokuzun biri gibi duymadım. Hep böyle bir dokuza sekiz, yedi, hani şey yarısından çoğunda, yarısından çoğunda ve bunu gerçekten bütün hayatları boyunca şey yapıyorlar hani sürekli hatırlıyorlar, hastalıklarında yine patlıyor, yine patlıyor. Yani barışabilmek çok zor. Zaten aslında suçun onlarda olmadığını bilseler de böyle barışmak çok zormuş. Onu anladım sadece şeyde, psikiyatride onu anladım gerçekten. Ya zaten bir de şey aslında ben mesela şeyi yaparken tezimi, çok az cevap veriyorlardı. Şeyi bilmiyorum belki hani sonuçta bizde tedaviye geliyorlardı. O antidepresan ve diğer ilaçlar biraz şey de yapıyor; özgüveni de arttırıyor. Hani şeyden değil yani bu "Benim suçum değildi" falan. Keşke öbür kafayla, biraz şey den böyle antidepresanın yarattığı özgüvenden sebep falan böyle çok rahat cevaplar verebiliyorlardı. Ya ben hiç şey zorluk çekmedim. Bazı erkeklerde çektim böyle. Çünkü erkeklerde de bu var. Lise sınav hikayeleri. Zaten bu çocuk izlem merkezlerinde hani yedide iki oranında erkek falan geliyormuş.

Ya tabii şey benim meslek kadın sekreterliği döneminde bir hemşire arkadaş ya abartmıyorum; hepsi o kadar yetenekli, o kadar çalışkan kızlar ki, biri viyolonsel çalıyor, biri resim yapıyor, biri tiyatroyla ilgileniyor falan. Baba imam Diyarbakırlı. Bütün kızları 10 yaşından itibaren düzenli böyle şey istismar ediyor yani. Böyle hani yıllarca çekmişler ama kızlar bunu yıllarca şey bizim hemşire arkadaş yatılı okula gidiyor, dayısında kalıyor, dayısı da istismar ediyor. Bu erkeklerin sevmeye yöntemi diye düşünüyor yıllarca.

Sonra biz tabii şeyde, bizim hastaneye atanınca, bir kadın sekreter arkadaşıyla bağ kuruyor, sonra tabii biz tanışıyoruz falan. İnanılmaz korkunç bir hikâye. Nasıl çıkmışlar bu hikâyeden, ben şeyi gerçekten anlayamıyorum. Ama tabii şey biz sendikada, onlarla böyle dayanışmak ve onların yanında olabilmek için çok çaba sarf ettik. Şey böyle çünkü sadece destek olmak falan değil, bunların yaşayabilecek şeylere de ihtiyacı var. Kız böyle çok ciddi bir şeye girdi. Mesela aşiret onları şey diye tehdit etti: "Ya geri çekin ya da öldüreceğiz." Kız da gitti, onlarla pazarlık yaptı. "Tamam kardeşlerimi bana verin, ben çekeceğim davayı" falan dedi. Ve o mevzu mesela şeyden sonra böyle kardeşleri verildikten sonra davayı geri çekti ama bu olmadığı için değil, kendisi ve kardeşleri yaşamak istiyor. Daha düzgün ve çok anlaşılabilir bir şey ama Evrensel Gazetesi'nde gittiler şey diye yazdılar. Ben sonra bizim sendikada emekli arkadaşlar vardı, gittim onlarla o kadar, o kadar kötü tartıştım ki! Dedim: "Evrensel böyle bir dil kullanamaz. Zaten bizim kaç tane okuduğumuz gazete var? Şey bir dil kullanamaz böyle." Gitti, davayı çekti, bilmem ne, "Mevzu o değil" dedim böyle. Orada aşiret diye bir yapılanma var ve bizim gücümüzün çok çok üstünde. Bunlar öldürecekler kızları yani. Neyse şeyden sonra gerçekten rahatsız etmediler kızları. Biz böyle beş kız kardeşi de aldık, ama ev kuruyorsun bir hemşire maaşı, beş kardeş falan böyle. Ya o kadar yorulduğum, size anlatamam böyle. Burs bulayım, onu bulayım, şey yapayım falan. Sendikada biraz bu konularda yalnızsınız işte. Şey kadın örgütlerinde de şey düzeli şey bir gelir olmadığı için ama yazıyorum böyle bir sürü kurma şey yazdım böyle; çağdaş yaşama gittim, tek görüştüm falan böyle ama yine de bayağı yer bulduk hani şu anda rahat yaşıyorlar, okuyorlar. Kızların hepsi sanatçı ama. Biri gazetecilik okuyor, biri Mimar Sinan'ı kazandı. Yani o kadar düşünsenize bu kadar ciddi travmadan böyle başarılarla çıkmak falan. Ya bilemiyorum. Ben şahsen onlarla çok gurur duyuyorum şöyle uzaktan falan ama içinde olunca, o kadar hırpalandım ki! Zihinsel olarak da. Mesela bana çok ağır geldi. Böyle şey aklım almıyor böyle, aklım almıyor, almıyor. Tabii beş kız kardeşten, iki tanesi çok içe kapanık, bir tanesi çok asi falan böyle. Çok seviyorum onu. O mesela ablaya da şey yapıyor. Ablaya da şey çekiyor böyle: "Sen annemle görüşüyorsun. Annem yıllarca sustu" falan diyor. Annesi yıllarca susmuş, gördüğü halde. Bu bile onlarda çok şey böyle yani "Annem bizi korumadı." Şeyle yaşıyorlar böyle. Ya benim mesela psikiyatri sekreterliği dönemimde en kötü maruz, şey olduğum muhabbet gerçekten buydu, konu. Ama işte sendikanın şey eksikliğini de onu da çok gördüm. Biraz size bakıyor yani siz çırpınırsanız, uğraşırsanız, bir şey yaratabiliyorsunuz. Ama şeyi söyledim ya işte; biz meslekte bir şey yaratmaya çalışmak, hepsi bir arada bana şey geldi böyle, bir de erkekleşmiş kadınlar çok sendikada. Hani çok mücadele ediyorsunuz. Mesela erkek teşhir etmek niye? Falan. Beyoğlu bir tane erkek intihar etmiş bu yüzden falan. Bir tane arkadaş gelip, bana bunu söyledi. Ya dedim "Her gün bir sürü kadın intihar ediyor, ondan niye rahatsız olmuyorsun?" Ve şey dedim: "Kurulacak cümle mi bu yani hani biraz kadından yana bir cümle kur, ondan sonra gel konuşalım" falan dedim işte. Ya neyse böyle bir sürü şeyle sınıandık aslında. Ya biraz yine de fena olmadı böyle.

Mor rengi sokabildik, ya da şey (gülüyor) İstanbul sözleşmesini sokabildik. Ya herhalde mücadele biraz böyle bir şey. Yani biraz kendimizle de yanımızdakiyle de mücadele etmek, falan. Böyle böyle oluşuyor diye düşünüyorum. O yüzden şey değilim böyle hani mutluyum? Yani bu bir yaşadığım için de mutluyum.

Ya şey dediğim gibi ben mesela; çocukken şeydim böyle çok cıvıl cıvıl, ele avuca sığmıyorduk gerçekten. Önce polisti, hayal şey olmak, sonra işte doktordu, polisten şey uyuşturucu kaçakçılarını tutuklayacaktım. Doktor olup insanları iyileştirecektim falan ama benim hayallerim şeyde çok sekteye uğradı. Bu ergenlik çağı, babamın işsizlik durumları ve bizim böyle sürekli şey çabamızda ergenlik çağında da ama şeydik böyle hani dedim ya tek bisiklet süren kadınlar bizdik köyde. Şey böyle rahat giyinirdik ve köyün hepsi şey yapardı böyle, “Kızları da bayağı şey açık giyiniyor” falan böyle ama şeydik böyle mesela bizle gezmekten çok hoşlanırdı arkadaşlarımız. Çünkü çok eğlenceliydik falan. Benim için herhalde şey dönümüm babamın kaybı oldu, babamın kaybindan sonra çok durağan ve içe kapanık bir şey halini aldım. Ya lisede, ortaokul ve listedeyken de şey bizim okumak ve benim şey büyük şehir e gidip, konserlere gidecektim sürekli. Çok konsere gidecektim falan. Müziği falan çok seviyordum. Aslında o zaman bile şeyim varmış böyle meyilim, yeteneğim de varmış da keşke (gülüyor) daha erken şey yapsaydım gibi şeylere girdim böyle. Ya hayallerimin çoğu şu anlamda, mesela İstanbul gibi bir şehirde okudum. Gerçekten bir sürü konsere de gittim böyle, festivallere de katıldım falan. O anlamlarda şey bütün bu hayattaki mücadeleyle beraber onları da yapmaya çalıştım. Yapmışım da böyle bayağı. Çünkü çok şey biliyorum böyle. Yer, mekânlarla ilgili, yerlerle ilgili, organizasyon yapmayla ilgili çok şey öğrenmişim aslında. Yani sadece şöyle; mesela benim geriye baktığımda şey kaybını çok şey hissediyorum, böyle mesela sevdiğim işi yapamamanın bana verdiği, şey benim böyle çok geriye çekti yıllarca. Ama benim işi bırakabilmek gibi bir lüksüm olmadı.

Ya da ben o kadar risk göze alacak kadar şey kalmamışım hani çat diye bırakıp şey tekrar hazırlansaydım zaten borç batağı falan (gülüyor). Belki bir şekilde çıkılabilirdi ama şeyim o olamadı o kadar mesela o cesaretimi falan çok kırılmış, aslında çok cesurdum. Ergenlik şeyi boyunca da çok cesurdum. Ya üniversitede bir şey devam etti, çünkü ben bir sürü işe girdim böyle, bir sürü insanla yaşadım şey böyle gece eve dönerken böyle yaşadığım olumsuz ama böyle tehditkâr adamlara şey davranışlarım... Ya böyle çok şeymişim aslında gerçekten gözü karaymışım böyle. Ama şey sadece bu şeyle ilgili kısım beni çok çok mutsuz etmiş yıllarca, meslekle ilgili. Çünkü aslında çalışma koşullarımızda mesela psikiyatriden sonra bu hakikaten azaldı ama çalışma hayatımın böyle beş, altı, yedi yılı çok çok zor geçti böyle. Çok yanlı şiddet sarmalığı, mobbing, bilmem ya da böyle bu hasta yakınlarının şiddeti, şu, bu... Çok maruz kalmışız bunlara. Ama şimdi daha şeyim böyle mesela dil öğreniyorum, erbane kursuna gidiyorum müzik, şey dedim ben: "Ben ölmeden bir tane enstrüman öğreneceğim." Gitara başladım üniversitede. Hocamız çok askıntı ve şey bir tipti böyle ama şey dedim: "Ben bir şey öğreneceğim."İFalan dedim. Sonra dedim ki; “İyi yerde, iyi bir hocadan alacağım artık şey aldığım dersi de.” Şimdi şeye gidiyorum bu belki duymuşsunuzdur; erbane kursuna gidiyorum, üç yıldır. Şey müzik topluluğu var. Koro, orada şarkı söylüyorum ama diğer taraftan şey de yapıyorum böyle hem geziyorum da bir taraftan, bayağı bildiğin yerler keşfediyorum, yeni kitaplar okuyorum, yazmaya da çalışıyorum bir taraftan. Diğer taraftan da şey böyle; bu kadın mevzusunda bir taraf, bir tarafından tutmak için de uğraşıyorum yani. Sendika olmayacak ama (gülüyor). Şey başka türlü, başka türlü şeyler yapacağız. Bir taraftan da onlarla şey yapıyorum ama şimdi doktorayla ilgili bir şeyler düşün düşünüyorum, planlamam gerekiyor çünkü. Onun için de dil çalışıyorum. Hayallerim şimdi şimdilik böyle. Müzik, doktora ve (gülüyor) biraz keyfime bakma. Öyle...

Yoğun evet, gerçekten yoğun. Çünkü şey nöbet tut, uyan, kendine gel, kalk şey kursa git falan gel. Yani yorucuymuş, hani koronada biraz bu anlamda dillenmişim. Yani şey böyle çünkü hani her yer kapalı. Mesela korona süreci boyunca, resim çizdim böyle bir sürü. O kadar çok resim çizdim ki. Şey böyle daha çok kitap okudum. Daha çok film izledim falan. Hani şey geçirmedim böyle hani ben kendimle yaşamayı seviyorum bu anlamda. Hani şey verimsiz geçirmiyorum diye düşünüyorum (gülüyor).

Ya kuzenim yalnızdım, kuzenim kazandı üniversiteyi. Bu babamın vefatından sonra annemle hep kalan kuzenim. Biraz böyle kardeşimiz gibi. Ben de ona şey diyemedim; “Git yurttan kal!” falan diyemedim. Aslında yalnız yaşamaya alışmıştım, seviyordum ama tabii o da kardeşim gibi küçük zaten. O geldi ama şey çok kalamadı, okullar kapanınca Hatay'a geri döndü o. Tekim şu anda, öyle.

Erbane, koro, yabancı dil (gülüyor). Bunlarlaydı en son korona öncesi şeylerim. Şimdi devam ederse tabii.

Ya ben çok teşekkür ederim bana yer verdiğiniz için de (gülüyor). Tamam çok teşekkür ederim. Bizim bu arada halam falan şey yapıyor böyle; kendisi şarap yapıyor. Bizim kadınlar böyle rakı yapıyor falan. Böyle biraz şey bir yer gerçekten; bazen çok marjinal, bazen (gülüyor) ayy çok şey size şarap getiririm, pandemi sonrası.

Ya şöyle Samandağ değil ama Antakya evet. Ya Samandağ içeriye sokmuyor. Hani böyle yabancı biri dolaştı mı herkes sokağa çıkıyor. Ama küçük bir yer olmasından kaynaklı o Antakya çok etkilendi yani biz Antakya çok güzeldi. Şey oldu böyle sokakta dolaşan şey tipler ay böyle insanlar sürekli bir şey hikayesi anlatıyor ama korkuyorlar da bir taraftan. Şöyle gidip katılma falan olmaz zaten. Bizimkiler çok nefret eder şeylerden, ya bizimkiler kapalı kadından da çok şey hazzetmezler. Hani diyorum yani şey şeyden değil böyle bu daha CHP şey tayfasının düşmanlığından falan değil. “Kadının saçıyla ne ilgisi var?” Falan diyorlar namusun. Falan falan. Biraz öyle ama şey inanılmaz böyle şey siyah arabaların dolaşması, saç, şey sakal karışık adamların dolaşması falan böyle, Antakya'da çok baş edemiyor Antakyalılar. Sadece böyle hikâye olarak dolaşıyor ama tabii Samandağ içine sokmuyor. Yani böyle biraz herkesin evinde av silahları falan var. Bizimkiler de iniyor böyle hani çok gerçekten mesela şu savaş sürecinde o kadar çok korktum ki hani biz ne yapacağız? Aile ne olacak? Amcamla şeyi konuşuyordum; “Çanakkale'de ev mi alsak?” Hani bir şey olsa böyle ama diğer taraftan gerçekten şeyi okudunuz mu bilmiyorum, Yaşar Kemal'in bir şey kitabı vardı: "Karıncanın Su İçtiği" Ay o kitabı böyle hep benim beynim üde yer etti niyeyse? Ya diyorum “Bizim köyümüz, köyümüzü boşaltsalar ben ne yaparım?” falan. Hani onu Çanakkale'yi düşünürken diğer taraftan şey diyorum; “Ben bu topraklara gelince çok rahatlıyorum, hani böyle iyileşiyorum, kötü de geçse tatilim, iyi hissediyorum” falan. Hani şey yaptım böyle bir korku kapladı böyle içimi uzun süre çünkü şey sürekli bir şey anlatıyorlar böyle; silah geçişlerini görenler var. Bu yardımlar falan yapıyormuş ya! Altınözü'nde mesela "****" çok anlatıyordu.

“Silah veriyorlar diyor” onlara. Destekliyorlar falan. Ya düşünsene; bir dağ, ardı şey böyle çatışma. Şey olarak çok etkilendiler gerçekten. Panik panikatak geçiren bir sürü insan oldu. Ya da böyle şey uyuyamayan, edemeyen. Hani şimdi biraz azaldı o şeyler de. Hemen unutuyoruz maalesef. Ama çok barındırmadılar diye düşünüyorum bizim taraflarda. Diğer şey tarafları bilemiyorum. Mesela devletin çok sonradan yerleştirdiği, Afgan göçmenleri var; Amik Ovası’nın ortasına. Çok verimli topraklar. Böyle yere kadar çarşaf giyip, üç defa kafa tokuşturan adamlar falan. Şey böyle hani herkes bir şeyden bahsediyor. Sevmeden bahsediyor ama bizde şey yok böyle gidip böyle çatışma şey kültürü yok yani. Biz böyle yıllarca Ermenilerle de yaşamış, Hıristiyanlarla, şeylerle. Onlarla sadece şeyler böyle bu Alevi katliamlarından kaynaklı hani. Bu şey de onlara karşı duyulan nefret ama şeyde pratikte yok böyle birbirini döven, eden falan. Daha öyle şeyler pek yaşanmadı.

Biraz öyle. Gerçekten. Ben teşekkür ederim. Görüşmek üzere.